IFAU – INSTITUTET FÖR
ARBETSMARKNADSPOLITISK
UTVÄRDERING

(Hur) hjälps ungdomar av arbetsmarknadspolitiska program för unga?

Anders Forslund
Oskar Nordström Skans

RAPPORT 2006:5

Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Näringsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra: utvärdering av arbetsmarknadspolitiskt motiverade åtgärder, studier av arbetsmarknadens funktionssätt och utvärdering av effekterna på arbetsmarknaden av åtgärder inom utbildningsväsendet. Förutom forskning arbetar IFAU med att: sprida kunskap om institutets verksamhet genom publikationer, seminarier, kurser, workshops och konferenser; påverka datainsamling och göra data lättillgängliga för forskare runt om i landet.

IFAU delar även ut anslag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Anslagen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om anslag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid myndigheten finns en traditionell styrelse bestående av en ordförande, institutets chef och åtta andra ledamöter. Styrelsen har bl a som uppgift att besluta över beviljandet av externa anslag samt ge synpunkter på verksamheten. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagarsidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

ISSN 1651-1158

(Hur) hjälps ungdomar av arbetsmarknadspolitiska program för unga? [1]

av

Anders Forslund[A] och Oskar Nordström Skans[B]

2006-05-24

Sammanfattning

Rapporten studerar i vilken utsträckning ungdomar hjälps av att de behandlas annorlunda än äldre arbetslösa inom arbetsmarknadspolitiken. Såväl sannolikheten att gå in i program som typen av program skiljer sig åt beroende på den arbetslöses exakta ålder. Det formella regelverket särskiljer unga arbetslösa i tre distinkta grupper, 18–19-åringar, 20–24-åringar och övriga (25+). Vi jämför arbetslösa som är födda samma år men vid olika tidpunkter på året vilket gör att de hamnar i olika ålderskategorier. Resultaten visar att reglerna för 20–24-åringar gör att dessa hittar jobb snabbare än de som omfattas av de två andra regelverken. Effekterna är dock inte långvariga. De är som starkast under de första 4 månaderna vilket kan bero på att 20–24-åringar med stor sannolikhet skulle ha placerats i program om de fortsatt vara arbetslösa längre än så. Vi jämför även deltagare i olika typer av program med varandra och finner att de kommunala ungdomsprogrammen är väsentligt sämre på att få ungdomar i arbete än de program som erbjuds till både ungdomar och vuxna. Resultaten från en jämförelse mellan praktikprogram och utbildningsprogram är blandade.

[1] Vi tackar Linus Lindqvist för värdefull hjälp med databearbetning samt seminariedeltagare vid IFAU, Patric Hesselius, Eva Mörk, Michael Svarer, Maria Götherström och Erika Ekström för värdefulla synpunkter. Författarna är naturligtvis själva ansvariga för kvarvarande brister.

[A] Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU), Box 513, 751 20 Uppsala. E-post: anders.forslund@ifau.uu.se, tel: 018-471 70 76.

[B] IFAU. E-post: oskar.nordstrom_skans@ifau.uu.se, tel: 018-471 70 79.

Innehållsförteckning

1 Inledning ... 3

2 Arbetsmarknaden för unga ... 5
2.1 Svensk arbetsmarknadspolitik för ungdomar ... 8
2.1.1 Kommunerna och de arbetsmarknadspolitiska insatserna för ungdomar ... 9

3 Förväntade effekter ... 13
3.1 Tidigare utvärderingar av svenska ungdomsprogram ... 15

4 Empiriska metoder ... 15
4.1 Skattningar av regimeffekter ... 16
4.2 Skattningar av relativa programeffekter ... 19

5 Data och beskrivning ... 20
5.1 Beskrivning av regimerna ... 21

6 Effekter av olika politikregimer ... 25
6.1 Tonåringar (18–19 år) jämfört med 20–24 åringar ... 28
6.2 20–24-åringar jämfört med äldre (25+ år) ... 29
6.3 Vilken roll spelar ungdomsgarantin? ... 31
6.4 Kontrollskattningar ... 32

7 Effekter av kommunala ungdomsprogram för programdeltagare ... 33

8 Är utbildning bättre än praktik för arbetslösa ungdomar? ... 37

9 Heterogena effekter? ... 39

10 Sammanfattning ... 40

Referenser ... 41

A Heterogena effekter? Skattningsresultat ... 43

B Deskriptiv statistik ... 47

1 Inledning

Ungdomsarbetslösheten och ungdomars sena arbetsmarknadsinträde har förorsakat en del oroliga inlägg i den svenska ekonomisk-politiska diskussionen under de senaste åren. Eftersom de senaste utvärderingarna av arbetsmarknadspolitiska insatser för ungdomar gäller förhållanden under 1990-talet och lämnar ett antal frågor öppna saknas kunskaper om hur dagens program fungerar.[2] Den här rapporten syftar till att fylla vi delar av denna kunskapslucka genom att presentera resultat som gäller den nuvarande arbetsmarknadspolitiken för ungdomar med särskild tonvikt på kommunalt anordnade ungdomsprogram.

Speciella arbetsmarknadspolitiska program för ungdomar har använts sedan ungdomslagen introducerades 1984. Ungdomsprogrammen nådde dock ingen större omfattning förrän under det tidiga 1990-talets krisår, då ungdomspraktiken fick många deltagare. I nuläget behandlas ungdomar annorlunda än andra arbetslösa både i ”hårda” dimensioner, som vilka program som är tillgängliga och när programmen sätts in, och i mer svårmätta ”mjuka” dimensioner som t ex prioriteringar av förmedlingsinsatser.

Medan de flesta arbetsmarknadspolitiska programmen tillhandahålls av arbetsmarknadsverket (AMV) så placeras arbetslösa tonåringar (18- och 19-åringar) nästan uteslutande i program som anordnas av kommunerna. Situationen är mer komplicerad för 20–24-åringarna. I de flesta kommuner placeras vissa av dessa unga arbetslösa i kommunalt anordnade program och vissa i AMV:s program. I några kommuner tillhandahålls endast AMV:s program. I bägge typerna av kommuner sätts emellertid programmen in tidigare för personer som är yngre än 25 år än för de som är äldre.

Syftet med den här rapporten är undersöka om de arbetsmarknadspolitiska programmen för ungdomar bidrar till en snabbare övergång från arbetslöshet till arbete. Vi gör detta genom att genomföra två typer av analyser. För det första studerar vi effekterna av att ta del av de olika paketen av insatser man kan få beroende på ålder (18–19, 20–24 och 25+). Vi identifierar effekterna genom att jämföra personer som är födda samma kalenderår men som, beroende på födelsemånad, kommer att falla i olika åldersintervall vid tidpunkten för en eventuell programplacering. Resultaten ger ett sammanfattande mått på ungdomsin-

[2] Det finns bara två studier av ungdomsprogrammen under 1990-talet som utnyttjar större datamaterial, Larsson (2003) och Carling & Larsson (2005). Se Calmfors, Forslund & Hemström (2004) för en genomgång av andra utvärderingar av svenska ungdomsprogram.

satsernas effektivitet. Det bör emellertid hållas i åtanke att de olika ”politikpaketen” har många beståndsdelar.

Den andra typen av analys syftar därför specifikt dels till att identifiera effekterna av att delta i de kommunala ungdomsprogrammen, dels till att avgöra om utbildning eller praktik leder snabbare till jobb för arbetslösa ungdomar. Detta ger en ökad förståelse av vad i de olika politikpaketen som åstadkommer de effekter vi finner i den första delen av vår analys.

Våra resultat visar, för det första, att politikpaketet för 20–24-åringar är det mest effektiva på att förkorta de ungas arbetslöshetsperioder, även om effekterna är kortvariga. För det andra visar analysen att de speciella ungdomsprogrammen är mindre effektiva än de ”vanliga” arbetsmarknadspolitiska programmen för dem som faktiskt deltar. En försiktig slutsats är att de positiva totaleffekterna av ungdomsinsatserna härrör antingen från bättre/intensivare förmedlingsinsatser eller från ”skrämseleffekter” av förväntat programinträde. Slutligen tycks praktikprogram vara bättre än utbildning för vissa utfall men inte för andra. I detta avseende är resultaten mindre entydiga än resultaten i Larsson (2003).

Våra resultat stämmer relativt väl med resultat från den internationella litteraturen: White & Knight (2003) gick igenom den internationella litteraturen om effekter av arbetsmarknadspolitiska program för ungdomar. Lönesubventioner tycktes i allmänhet leda till arbete, medan studier av sysselsättningsskapande program i offentlig sektor tydde på att sådana program hade negativa effekter. Resultaten för utbildningsprogram var blandade, medan förmedlingsinsatser i allmänhet gav positiva resultat. Detta mönster av programeffekter för ungdomar är konsistent med det allmänna mönster man funnit för vuxna, både i Sverige (Calmfors, Forslund & Hemström, 2004) och internationellt (Martin & Grubb, 2001). Blundell m fl (2004) studerade ”New Deal for Young People” i Storbritannien. Detta program har många beståndsdelar. Två av dessa beståndsdelar är obligatoriska förmedlingsinsatser och lönesubventioner. Författarna fann att både förmedlingsinsatser och lönesubventioner ökade sannolikheten att hitta ett arbete, men att effekten var mycket större på kort än på lång sikt.

Uppsatsen är strukturerad enligt följande: *Avsnitt 2* beskriver kortfattat utvecklingen av arbetsmarknaden och arbetsmarknadspolitiken för unga. I *Avsnitt 3* diskuteras förväntade effekter och effekter av arbetsmarknadspolitik för ungdomar enligt tidigare studier. *Avsnitt 4* beskriver hur vi gått till väga för att skatta politikens effekter. *Avsnitt 5* beskriver de data vi använder oss av och hur

politiken kan beskrivas med dessa data. *Avsnitt 6* tittar på de totala effekterna av att behandlas som tonåring, 20–24-åring eller vuxen arbetslös (25+). *Avsnitt 7* studerar effekter av kommunala ungdomsprogram relativt program för de vuxna för dem som faktiskt deltar i programmen. I *Avsnitt 8* jämförs effekterna av utbildnings- och praktikprogram för de unga som faktiskt deltar i dessa. I *Avsnitt 9* undersöker vi om resultaten är desamma för olika grupper, eller om exempelvis män och kvinnor, utrikes födda och infödda får samma behandlingsresultat. *Avsnitt 10* sammanfattar.

2 Arbetsmarknaden för unga

Precis som i de flesta europeiska länderna har arbetslösheten bland unga i Sverige varit högre än arbetslösheten bland äldre; kvoten mellan ungdomsarbetslösheten och arbetslösheten i hela befolkningen uppvisar dock ingen tydlig trend (*Figur 2.1*).[3] I denna bemärkelse har ungdomsarbetslösheten som problem inte förvärrats på senare tid.[4] Det faktum att kvoten mellan ungdomsarbetslösheten och arbetslösheten bland äldre är relativt konstant innebär att ungdomsarbetslösheten tenderar att stiga snabbare i konjunkturnedgångar men också minska snabbare när konjunkturen förbättras.

[3] Om något har kvoten snarast fallit över tiden.
[4] Det finns ett brott i arbetskraftsundersökningarna mellan åren 2004 och 2005, så det är svårt att veta vad som hänt på den allra senaste tiden.

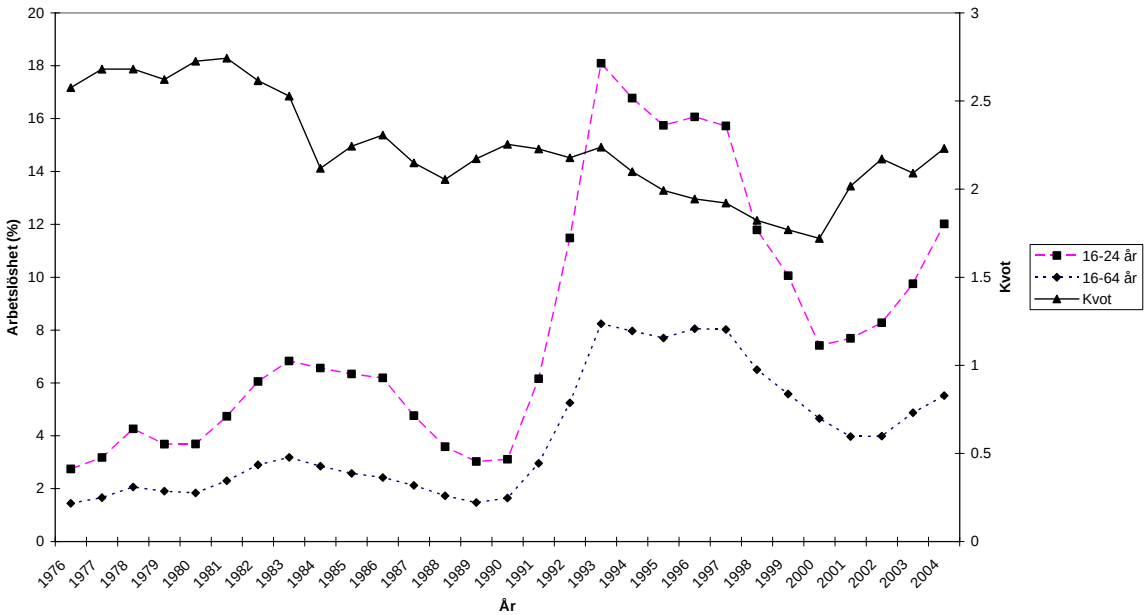

Figur 2.1: Arbetslöshet 1976–2004, 16–24 år, 16–64 år och kvoten mellan ungdomsarbetslöshet och arbetslösheten i hela befolkningen i arbetsför ålder

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningar

Även om ungdomsarbetslösheten är högre än arbetslösheten i befolkningen i övrigt, så har ungdomars arbetslöshetsperioder i genomsnitt kortare *varaktighet* än äldres i de flesta länder. Enligt statistik från Arbetskraftsundersökningarna ser det ut på detta sätt även i Sverige. Andelen långtidsarbetslösa (>52 veckor) är exempelvis mycket lägre bland ungdomar än bland äldre. Kvoten mellan andelen långtidsarbetslösa ungdomar och äldre uppvisar heller ingen tydlig trend (*Figur 2.2*). Den höga ungdomsarbetslösheten återspeglar sålunda i första hand ett stort inflöde till arbetslöshet och inte en lång varaktighet; detta mönster tycks heller inte ha ändrats i någon större utsträckning.

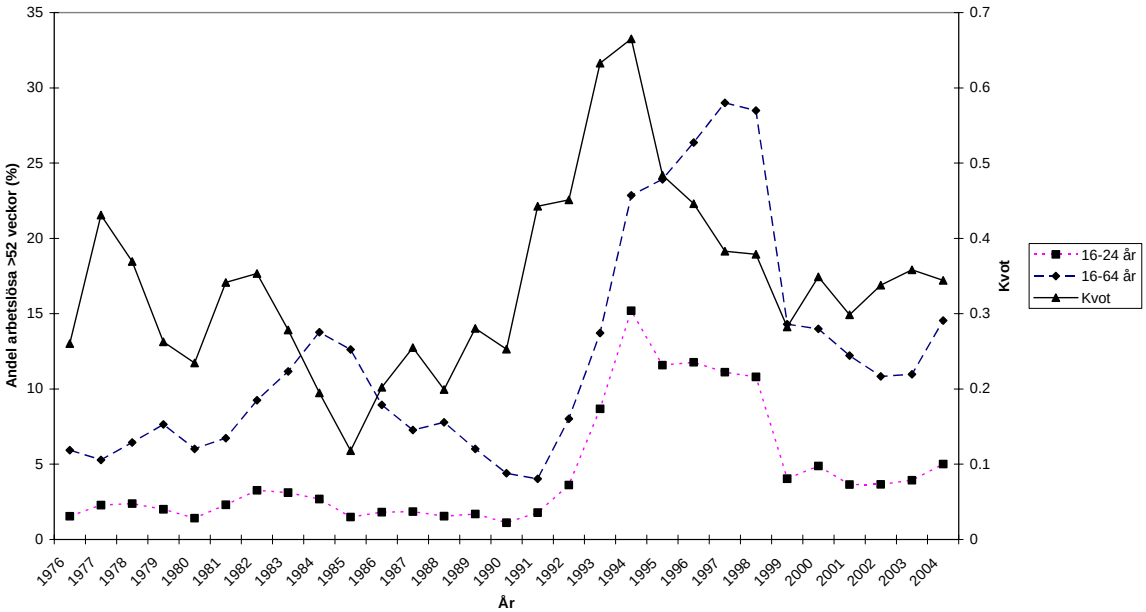

Figur 2.2: Andelen långtidsarbetslösa (>52 veckor) 1976–2004. 16–24-åringar, 16–64-åringar samt kvoten mellan dessa

Källa: SCB, Arbetskraftsundersökningar

På grund av den omfattande användningen av arbetsmarknadspolitiska program ger uppgifter om den öppna arbetslösheten en ofullständig bild av hur varaktiga perioder utan arbete har varit. Vi redovisar därför i *Tabell 2:1* också den genomsnittliga varaktigheten av perioder utan arbete (dvs. sammanhängande perioder bestående av öppen arbetslöshet och deltagande i olika arbetsmarknadspolitiska program) enligt informationen i Ams register. Den genomsnittliga varaktigheten av perioder utan arbete är betydligt lägre för ungdomar än för andra grupper, dvs. samma mönster som vi såg för den öppna arbetslösheten. Som förväntat är det de äldre som har riktigt långa perioder utan arbete. Vi ser också att varaktigheten är något lägre för högutbildade och kvinnor.

Tabell 2:1: Genomsnittlig varaktighet för perioder utan arbete (inskrivningstid vid förmedling) uppdelad på ålder, utbildningsnivå och kön, år 2004

Ålder		Under 24	25–54	Över 55
Utbildning	Kön			
Låg	K	194	812	1451
	M	213	961	1478
Mellan	K	201	690	1496
	M	197	752	1415
Hög	K	158	429	928
	M	159	475	996
Alla	Alla	197	686	1370

Not: Genomsnittlig varaktighet är beräknad för beståndet av arbetslösa i Ams register 31 oktober, 2004. Låg utbildning är högst grundskola; mellannivå på utbildning är högst gymnasium.

De fakta om ungdomarnas arbetsmarknad som vi redovisat visar att ungdomsarbetslösheten är drygt dubbelt så hög som arbetslösheten i den äldre befolkningen, men också att ungdomars arbetslöshetsperioder är väsentligt kortare än de äldres. Därför skulle ungdomsarbetslösheten kunna vara ett mindre socialt problem än vad den höga arbetslöshetsnivån tyder på. Man bör dock notera att Nordström Skans (2004) visade att arbetslöshet i samband med ungdomars inträde på arbetsmarknaden har långsiktiga konsekvenser. Mot denna bakgrund kan arbetsmarknadspolitiska insatser för ungdomar ändå vara motiverade.[5]

2.1 Svensk arbetsmarknadspolitik för ungdomar

Under efterkrigstiden fram till det tidiga 1980-talet fanns inga särskilda arbetsmarknadspolitiska program för ungdomar – ungdomar fick delta i samma program som vuxna, dvs. väsentligen arbetsmarknadsutbildning och beredskapsarbete. Det första regelrätta ungdomsprogrammet var *ungdomslagen* (huvudsakligen) för 18–19 år gamla ungdomar, som introducerades 1984. Deltagarna skulle utföra arbetsuppgifter som annars inte skulle ha utförts, huvudsakligen inom offentlig sektor. År 1987 tillkom *avtalade inskolningsplatser* för

[5] Detta betyder naturligtvis inte att alla typer av ungdomsinsatser skulle vara att föredra framför åtgärder för andra grupper. Man bör exempelvis hålla i minnet att resultaten i Nordström Skans analys avser 1990-talet, en period som bl a kännetecknades av massiva satsningar på ungdomsprogram.

samma målgrupp. Inskolningsplatserna anordnades inom privat sektor. De avtalade inskolningsplatserna avskaffades 1994. År 1989 ersattes ungdomslagen av *särskilda inskolningsplatser* i offentlig sektor. Målgruppen var densamma som för ungdomslagen. En nyhet var att anvisning till åtgärden skulle ske senast sju veckor efter det att man anmält sig som arbetssökande.[6] År 1992 introducerades *ungdomspraktik* som kunde förläggas hos privat eller offentlig arbetsgivare. Målgruppen var ungdomar som hade fyllt 17 men inte 25 år. Deltagarna skulle ha varit arbetslösa under minst 16 veckor och genomgått jobbsökarkurs eller vägledning. Ungdomspraktiken upphörde under 1995 och ersattes av *arbetsplatsintroduktion*, där deltagarna skulle ha fyllt 20 år. Arbetsplatsintroduktionen avskaffades vid utgången av år 1997. Under 1995 introducerades också *datortek* för 20–24-åringar.[7]

2.1.1 Kommunerna och de arbetsmarknadspolitiska insatserna för ungdomar[8]

Sedan tidigt 1990-tal har de svenska kommunerna ett ansvar för att erbjuda alla ungdomar under 20 års ålder gymnasieutbildning. Sedan oktober 1996 har kommunerna även ett ansvar för de ungdomar som inte går i gymnasieskolan. Ansvaret innebär exempelvis att kommunerna ska hålla sig informerade om sysselsättningsstatusen hos dem mellan 16 och 20 år som inte går i skolan.

Kommunala ungdomsprogram (KUP), riktade till arbetslösa ungdomar mellan 18 och 20 år, infördes 1995 och innebär att kommunerna kan välja att ta över ansvaret även för ungdomar som inte går i gymnasieskola eller liknande. Förutsättningen är att kommunen och länsarbetsnämnden har tecknat ett avtal där kommunens ansvar regleras. Kommunen ersätts av staten för den verksamhet som bedrivs.

Syftet med det kommunala ungdomsprogrammet är att det ska ge utbildnings- eller yrkeserfarenhet som även kan motivera till fortsatta studier (Ams 2004a). Programmet ska innehålla praktiska och teoretiska moment och i de flesta kommuner erbjuds deltagarna praktik eller utbildning. Det är frivilligt för kommunerna att bedriva verksamhet inom det kommunala ungdomsprogrammet. Under 2004 hade 265 kommuner avtal om KUP medan 16 kommuner

[6] Samtidigt innebar regelverket att man skulle beredas plats endast om man inte kunnat beredas plats inom någon annan lämplig arbetsmarknadspolitisk åtgärd.
[7] Från och med 1996 togs den övre åldersrestriktionen bort i datorteken, som därför inte längre var ungdomsprogram.
[8] De kommunala insatserna för ungdomar diskuteras utförligare i Sibbmark & Forslund (2005).

saknade avtal (Ams 2004b). KUP har haft en ”marknadsandel” kring 90 % bland program för tonåringar sedan 1995 (se *Tabell 2:2*).

I ett verksamhetsmål i regleringsbrevet för budgetåret 1995/96 för Arbetsmarknadsverket skrevs att ”För en ungdom skall riktmärket under budgetåret 1995/96 vara att denne skall ha fått ett arbete eller en lämplig åtgärd eller utbildning senast inom 100 dagar i följd som aktivt arbetssökande” (Arbetsmarknadsdepartementet, 1995; s. 4). Det framgår av formuleringen att målet bör uppfattas som ”mjukt” och på intet vis som en garanti om en programplats efter 100 dagars arbetslöshet (vilket vi också ser i data).

Även om målet att ungdomar under 25 år skulle placeras i program inom 100 dagar formulerades redan år 1995, så var detta mål inte uppfyllt år 1998. *Ungdomsgarantin* (UG, f d *utvecklingsgarantin*) infördes därför år 1998. Syftet med åtgärden är att utveckla ungdomarnas kompetens så att deras möjligheter till arbete eller studier förbättras. Insatsen ska bygga på en individuell handlingsplan och anpassas efter lokala förutsättningar och i samverkan med det lokala näringslivet. Ungdomsgarantin erbjuds ungdomar mellan 20 och 24 år. Liksom för det kommunala ungdomsprogrammet är förutsättningen att kommun och länsarbetsnämnd tecknat avtal om att kommunen ska erbjuda sådan åtgärd. Avtalet innebär att kommunen blir skyldig att erbjuda ungdomar som står till arbetsmarknadens förfogande en aktiverande och utvecklande insats på heltid.[9] Skyldigheten inträder om annan sysselsättning inte kunnat erbjudas inom 90 dagar från att ungdomen anmält sig som arbetslös. Deltagarna anvisas plats i programmet av arbetsförmedlingen. Kommunen ska erbjuda verksamhet inom tio dagar från att dess skyldighet inträdde. Insatsen får vara i högst 12 månader.

[9] Lag (2000:625) om arbetsmarknadspolitiska program.

Tabell 2:2: Program med mer än 15 procents andel av deltagare i varje åldersgrupp, 1994–2003

Ålder	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
18–19	**UP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**	**KUP**
	0,893	0,391	0,850	0,884	0,906	0,906	0,910	0,907	0,896	0,914
		UP								
		0,349								
20–24	**UP**	**AMU**	**Dt**	**API**	**AMU**	**AMU**	**UG**	**UG**	**UG**	**UG**
	0,623	0,265	0,359	0,328	0,260	0,287	0,298	0,311	0,306	0,361
	AMU	**API**	**API**	**Dt**	**API**	**UG**	**AMU**	**AP**	**AMU**	**AMU**
	0,154	0,211	0,226	0,237	0,182	0,214	0,255	0,174	0,199	0,183
				AMU	**Dt**	**AP**	**AP**	**AMU**	**AP**	
				0,154	0,178	0,178	0,189	0,152	0,162	
25–28	**AMU**	**AMU**	**AMU**	**API**	**AMU**	**AMU**	**AMU**	**AP**	**AMU**	**AMU**
	0,402	0,345	0,268	0,235	0,309	0,399	0,369	0,253	0,259	0,258
	ALU	**ALU**	**ALU**	**ALU**	**ALU**	**AP**	**AP**	**AMU**	**AP**	**AP**
	0,203	0,189	0,233	0,230	0,189	0,248	0,305	0,383	0,255	0,203
			API	**AMU**	**API**					
			0,184	0,209	0,156					
				Dt						
				0,158						

Not: Statistiken gäller det första programmet i varje inskrivningsperiod, se *Avsnitt 5* för en beskrivning av data. *UP = Ungdomspraktik, UG = Ungdomsgarantin, KUP = Kommunalt ungdomsprogram, AMU = Arbetsmarknadsutbildning (inklusive förberedande utbildning), API = Arbetsplatsintroduktion, Dt = Datortek; AP = Arbetspraktik, ALU = Arbetslivsutveckling.*

Under år 2004 hade 205 kommuner avtal om ungdomsgaranti. 76 kommuner saknade avtal (Ams 2004b). Att ett avtal träffats behöver dock inte betyda att kommunerna bedriver verksamhet inom åtgärden. Ungdomsstyrelsen (2000) visade att runt en femtedel av de kommuner som hade avtal om utvecklingsgaranti bedrev mycket begränsad eller ingen verksamhet. I motsats till hur fallet har varit för tonåringarna med KUP har UG haft en marknadsandel långt under 100 %. Detta beror dels på att färre kommuner har tecknat avtal (205 jämfört med 265 år 2004), dels på att ungdomar mellan 20 och 24 år har möjlighet att delta i andra än de program som är specialdestinerade för gruppen. De två huvudprogrammen (utöver UG) har varit arbetsmarknadsutbildning och praktikprogram (se *Tabell 2:2*).

Beskrivningen av arbetsmarknadspolitiken för unga visar att vi kan urskilja tre distinkta ”politikregimer”: en för tonåringar (18–19 år), en för 20–24 åringar och en allmän regim (25+). Dessa skiljer sig som vi såg i *Tabell 2:2* i vilka typer av program som erbjuds. I *Figur 2.3* nedan studerar vi i hur de skiljer sig åt i *tidpunkten* då programmen sätts in. Kurvorna i figuren visar andelen av dem som är öppet arbetslösa som övergår i program per dag efter inskrivning. Ju högre kurvan ligger, desto större andel övergår i program varje dag. Vi visar olika figurer för kommuner med och utan ungdomsgarantin. I båda typerna av kommunerna ser vi att 19-åringar särskiljer sig från övriga grupper genom att gå in i program tidigare (kurvan ligger ovanför motsvarande kurvor för de äldre). På samma sett ser vi också att 23- och 24-åringar går in i program i väsentligt större utsträckning än 25- och 26-åringar med början strax innan 100 dagar efter inskrivning. Här ser vi också att skillnaderna finns både i kommuner med och utan ungdomsgarantin vilket är viktigt eftersom det visar på att det kommunala engagemanget inte är den enda skillnaden mellan ungdomarna och de äldre. Sannolikt beror detta på att förmedlingarna haft ett mål om tidig programplacering för ungdomar. Bidragande orsaker kan också vara att ungdomsarbetslösheten mäts separat eller att ungdomar anses långtidsarbetslösa redan efter 90 dagar. Detta har sannolikt inneburit att förmedlingarna avsatt extra mycket resurser till förmedlingsverksamhet för ungdomar. En indikator på detta är att vissa arbetsförmedlingskontor har särskild personal som arbetar med ungdomar (se t ex Lundin, 2004).

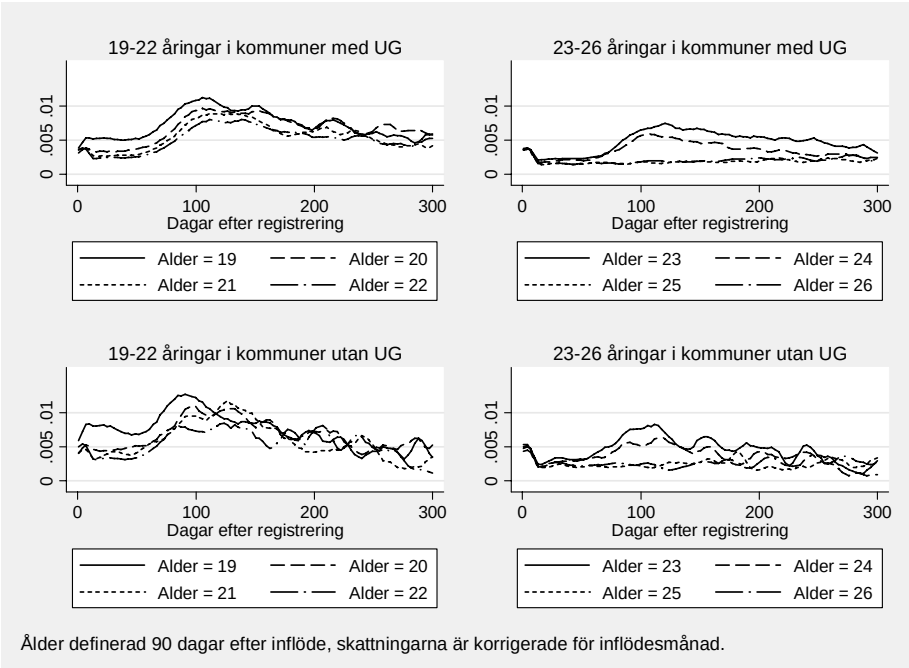

Figur 2.3: Andel av kvarstående öppet arbetslösa som påbörjar sitt första program (per dag), kommuner med och utan ungdomsgaranti

3 Förväntade effekter

Som vi såg i *Avsnitt 2*, finns tre distinkta politikregimer som var och en beror på åldern på den arbetssökande: tonåringar (18–19 år), 20–24 åringar och äldre (25+) behandlas därmed på olika sätt.

Varje regim har ett antal kännetecken, av vilka vi kan mäta en del men inte alla. Vi kan tänka oss att en regim definieras av följande:

- Mängd och kvalitet på förmedlingsinsatser
- Hur tidigt program sätts in
- Selektion in i programmen (vem går in bland de ”behöriga”?)
- Programlängd
- Programinnehåll
- Ekonomisk ersättning till den arbetslöse

Eftersom alla dessa förhållanden kan vara kända av den arbetslöse i förväg kan de påverka individens beteende redan innan de träder i kraft. Notera också att regimerna kan skilja sig åt i många avseenden. Detta innebär att om vi hittar, säg, en positiv effekt av att bli behandlad enligt en av regimerna, så finns det många tänkbara förklaringar: mycket och bra förmedling, tidiga programinsatser (eller sena?), ”rätt deltagare”, långa program (eller korta?), väl utformade program, effekter av ersättningsnivån på benägenheten att söka arbete…

När det gäller effekter av programplacering är det viktigt att hålla i minnet att såväl deltagandet i program som förväntan om ett framtida deltagande kan påverka flödet ur arbetslöshet. Det senare kallar vi pre-programeffekter. Att avsikten med deltagandet är att påverka deltagarens möjligheter och vilja att ta ett arbete behöver kanske inte påpekas. Men varför ska förväntan om framtida programplacering påverka flödet ur arbetslöshet? Väsentligen handlar det om hur den arbetslöse tror sig bli påverkad av att delta i ett program.

Programdeltagande tar tid från både fritid och arbetssökande. I den utsträckning detta uppfattas som negativt så kommer den arbetslöse att försöka undvika programplaceringen genom att söka jobb mer intensivt. Den arbetslöse kan emellertid också förvänta sig dra nytta av programdeltagandet – det kan både handla om en förväntad stärkt ställning på arbetsmarknaden och om möjligheter till ekonomisk ersättning genom deltagandet. Förväntningar av detta slag gör programmet attraktivt och bör minska den arbetslöses sökaktivitet. Effekten på flödet till arbete före förväntad programstart kommer därför att bero på den arbetslöses nettovärdering av programdeltagandet. Litet paradoxalt bör det därför vara så att ett program som ger en dålig behandlingseffekt och som bedrivs under mindre attraktiva former skapar ett flöde till jobb före programstart, positiva pre-programeffekter.[10]

Effekterna för dem som faktiskt deltar i program är av två slag: effekterna under programdeltagandet och effekter efter avslutat program. Deltagandet tar tid, och vi vet från ett antal enkätundersökningar att sökaktiviteten är låg för programdeltagare.[11] Man brukar därför normalt utgå ifrån att program har ”inlåsningseffekter”. Vad som händer efter programdeltagandet, ”behandlingseffekten”, beror naturligtvis på hur väl programmet rustar den arbetslöse för ar-

[10] Se exempelvis Hägglund (2006) för en diskussion (och skattning) av sådana pre-program- eller anvisningseffekter.

[11] Se exempelvis Calmfors, Forslund & Hemström (2004) för en översikt av hur sökaktiviteten påverkas av programdeltagande.

betsmarknaden, både i termer av kompetens och motivation. Vad som händer efter avslutat programdeltagande kan också bero på de förmedlingsresurser som ställs till förfogande efter programslutet.

3.1 Tidigare utvärderingar av svenska ungdomsprogram

Skattningarna av programeffekter för ungdomar i tidigare studier visar på varierande resultat. Flera studier från 1980-talet fann positiva effekter i vissa sammanhang och på lång sikt. Men dessa studier var grundade på små och ibland speciella datamaterial och resultaten kan därför inte utan vidare generaliseras. Den första studien på ett bredare material är Larsson (2003) som fann negativa sysselsättnings- och inkomsteffekter av både arbetsmarknadsutbildning för unga och för ungdomspraktik under det tidiga 1990-talet. Hon fann dessutom att arbetsmarknadsutbildning (men inte ungdomspraktik) hade en negativ effekt på övergång till reguljär utbildning.

Det finns inga utvärderingar av KUP och den enda studien av UG (Carling & Larsson, 2005) avser 1998 (programmets första år). Resultaten i denna studie tydde på att deltagarnas sannolikhet att gå till sysselsättning inte påverkades signifikant. Denna skattade effekt är summan av två motriktade effekter: en positiv pre-programeffekt och en negativ effekt för dem som faktiskt deltog i programmet.

Som synes finns det i dessa studier inte mycket stöd för att ungdomsprogrammen skulle ha haft genomgående positiva effekter.

4 Empiriska metoder

Vår analys har två delar som utnyttjar olika antaganden för att identifiera effekter. I den första delen utnyttjar vi att ungdomar i olika åldrar faller under olika politikregimer på det sätt vi visade i *Avsnitt 2.1*. Vi ska visa att dessa åldersdiskontinuiteter (dvs att ungdomar som är praktiskt taget lika gamla får olika behandling) är väl lämpade för att identifiera effekten av att hamna i en av dessa regimer snarare än en intilliggande. I den andra delen av vår analys, där vi jämför olika program med varandra, är vi huvudsakligen hänvisade till att jämföra individer som i termer av sådant vi kan observera i våra data är ”lika” för att identifiera programeffekterna. Denna analys vilar sålunda på starkare antaganden än analysen i den första delen.

4.1 Skattningar av regimeffekter

Vilken av de tre politikregimerna som en viss arbetslös individ hamnar i definieras av individens ålder (som vi kan mäta exakt på dagen). Faktum är att när vi undersöker både tidpunkt för programinträde och typ av program så verkar det som om individens ålder 90 dagar efter registrering vid förmedlingen spelar en stor roll. Detta stämmer med regelverket för ungdomsgarantin, liksom med att unga definierats som långtidsarbetslösa efter 90 dagar och att AMV haft mål med innebörden att unga ska erbjudas programplacering inom denna tidrymd. I vår analys kommer vi därför att mäta en individs ålder i år 90 dagar efter registreringen vid arbetsförmedlingen och använda denna ålder för att placera den arbetslöse i rätt regim.

Eftersom vi studerar ungdomar med (i bästa fall) en kort yrkeskarriär spelar födelseår och ålder sannolikt en viktig roll för arbetsmarknadsutfallen, särskilt för tonåringarna. Därför jämför vi enbart individer som är födda samma kalenderår men hamnar på olika sidor om åldersgränsen för en regim 90 dagar efter registreringen. Vi kontrollerar också för i vilken månad en arbetslöshetsperiod inleds. Vi jämför alltså individer som blir arbetslösa samma månad men är födda olika delar av året så att vissa är och vissa inte är äldre än en viss ålderströskel.

Figur 4.1 visar ett exempel på hur vi gör våra jämförelser. Exemplet avser dem som blev arbetslösa 2 april, 2002. Det vi undersöker här är betydelsen av att vara 20 snarare än 19 år. Enbart individer som är födda under 1982 kommer därför i fråga. De som är födda tidigare än 90 dagar efter 2 april (dvs 1 juli, 1979) anses vara 20 år, medan de som är födda senare räknas som 19-åringar.

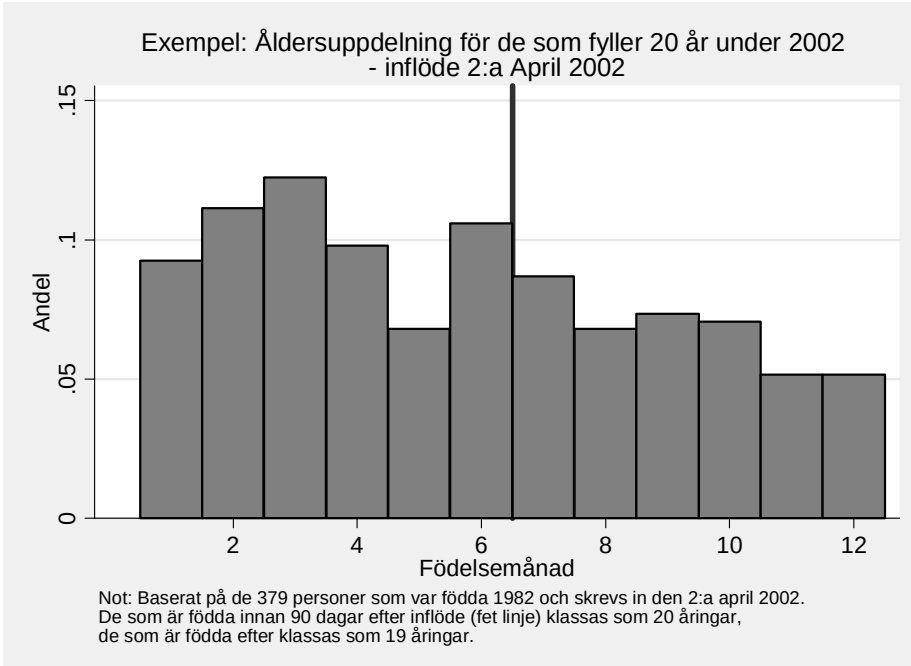

Figur 4.1: Ett exempel på ålderströskel

Detta förfarande skapar olika säsongsmönster för de två grupperna. När vi ser på ett inflöde till arbetslöshet tidigt under ett kalenderår kommer de flesta att betraktas som 19-åringar och när inflödet ligger sent under året kommer de flesta att räknas som 20-åringar. Detta skapar den typ av säsongsmönster som vi ser i *Figur 4.2*. Det är därför nödvändigt att kontrollera för när under ett kalenderår inflödet till arbetslöshet inträffar. Vi utesluter också januari och december, eftersom vi får ett minimalt överlapp mellan grupperna under dessa månader (i januari finns det nästan bara 19-åringar, i december nästan bara 20-åringar).

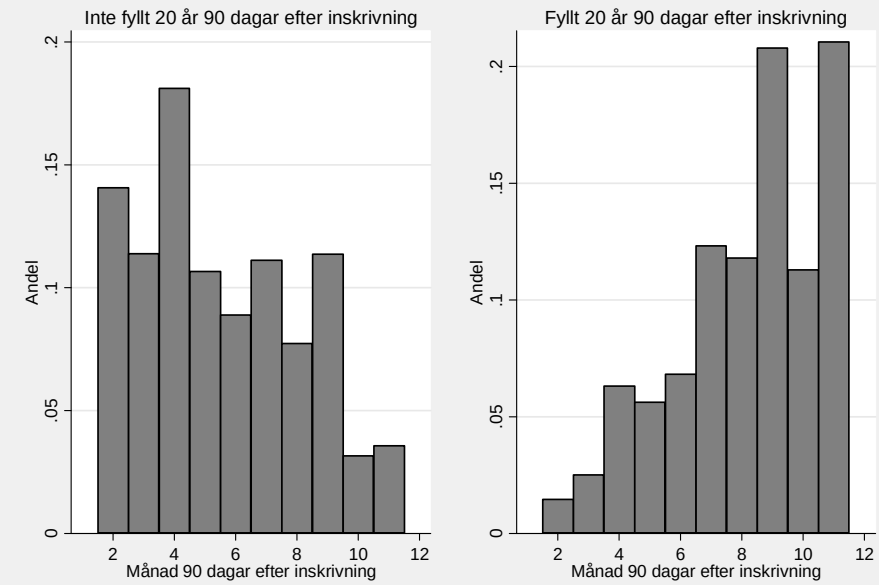

Not: Samtliga fyller 20 under kalenderåret 90 dagar efter inskrivning.

Figur 4.2: Säsongsmönstret (slutmånader exkluderade)

För att förhindra att vi felaktigt skulle fånga upp effekter av födelsedatum och tro att de skulle vara effekter av politiken tar vi hänsyn till en linjär funktion av åldern i dagar. Detta innebär att vi tillskriver politiken de skillnader i utfall (till exempel framtida sysselsättning) som avviker från ett linjärt samband med ålder (i dagar).[12]

För att sammanfatta, så skattar vi följande modell

$$
\begin{aligned}
Y_i &= a + Politikregim_i \cdot \gamma + \\
&\beta^{Månad} \cdot Månad_i + \beta^{Ålder} År_i \cdot ålder_dagar + \beta^X \cdot X_i + \varepsilon_i
\end{aligned}
\tag{1}
$$

för individer som ligger på olika sidor om åldersgränsen mellan två politikregimer under det år vi studerar. Fotindex *i* betecknar individ *i*, *Y* är det utfall vi

[12] Det som är viktigt för vår identifikation är att ålderseffekten inte har en diskontinuitet vid gränserna mellan de olika regimerna. Se exempelvis Lemieux & Milligan (2004) eller Toomet (2005) för en tillämpning.

studerar (exempelvis sysselsättning), *Månad* är en indikator för kalendermånad för varje år, *År* är en indikator för det år man registreras som arbetslös, *X* innehåller att antal individegenskaper som vi observerar och *Politikregim* definieras utifrån individens ålder 90 dagar efter registreringstidpunkten. De parametrar som mäter effekter av olika kontrollvariabler betecknas med β^k (med lämpligt toppindex *k*) och γ mäter effekten av att behandlas enligt en viss politikregim.

Ekvation (1) kan användas för att skatta skillnader i effekter mellan de olika regimerna under antagandet att den enda relevanta skillnaden som fångas av regimvariabeln är just skillnaden mellan de olika politikregimerna och inte t ex mellan individerna (väsentligen handlar det om att de som är ”knappt” 25 år i allt väsentligt liknar dem som är ”drygt” 25 år och på motsvarande sätt för 19- och 20-åringar). För att ”testa” vår modell skattar vi samma modell för åldersgrupper som omfattas av samma regim (exempelvis 23- och 24-åringar) och där vi alltså inte borde hitta några effekter. Vi kallar dessa fall kontrollskattningar.

Utöver skattningar av Ekvation (1) med minsta kvadratmetod, så skattar vi också ”hasardmodeller” som mäter frekvensen av övergångar till t ex arbete. Hasarden definieras som sannolikheten att gå från ett tillstånd till ett annat (t ex från arbetslöshet till program eller från registrering till jobb) i en viss tidpunkt förutsatt att personen fortfarande finns kvar i tillståndet vid mättidpunkten.[13]

4.2 Skattningar av relativa programeffekter

Förutom att studera effekten av att behandlas enligt en viss politikregim vill vi även specifikt studera om det är bättre att delta i kommunalt tillhandahållna ungdomsprogram (UG) än i de allmänna programmen arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik. Eftersom studien av regimeffekterna visar på betydande effekter *innan* programmen personer i allmänhet går in i program är vi här hänvisade till en mer osäker empirisk metod: Vi kan inte jämföra 24- och

[13] Man kan t ex skatta hasarden från arbetslöshet till arbete för en viss varaktighet hos arbetslösheten genom att se hur stor andel av dem som varit arbetslösa, säg, 300 dagar en viss dag som hade arbete nästa dag. För den tekniskt intresserade kan det vara värt att notera att vi skattar effekten på hasarden med hjälp av Cox proportionella hasardmodell där antagandet är att hasarden ur arbetslöshet är en parametrisk funktion av kontrollvariablerna medan ingen restriktion läggs på hur hasarden varierar över tiden för en given uppsättning kontrollvariabler (den är dock lika för alla individer). I de skattningar vi redovisar i tabellform ”stratifierar” vi på inflödesmånad vilket innebär att tidsmönstret för hasarden (givet kontrollvariablerna) får variera fritt mellan olika inflödesmånader (strata).

25-åringar som går in i program eftersom fler 24-åringar än 25-åringar hittar jobb innan programmen sätts in vilket gör att de som går in i program kommer att vara väldigt olika.

När vi studerar regimeffekterna vet vi vem som hamnar i en viss regim (och som därför kommer att behandlas enligt denna regim) redan vid inskrivningen. När vi skattar effekter av att delta i ett visst program är situationen en annan. Detta hänger samman med att selektionen in i ett visst program beror av en lång rad av faktorer (en del som har med förmedlingen/förmedlaren att göra, en del som återspeglar den arbetslöse; eventuellt kan även kommunen ha ett inflytande) på ett för oss okänt sätt. Vår strategi för att identifiera programeffekter blir därför att jämföra individer som i så stor utsträckning som möjligt är ”lika”. Mer specifikt studerar vi personer som alla är 20–24 år men som går in i olika program. Vi antar att dessa grupper möter samma förväntan om program, men *de facto* går in i olika program Det säger sig självt att denna strategi är mer osäker än den vi använder för att studera regimeffekterna.

Det är naturligtvis fullt möjligt att selektionsprocesserna varierar mellan olika program, så att deltagare i vissa program kan ha fundamentalt andra egenskaper än deltagare i andra program. För att lindra detta problem tar vi hänsyn till en stor uppsättning egenskaper hos de berörda individerna som vi kan observera i våra data. Vårt grundläggande antagande är att personer som går in i andra program än UG, men har samma observerade egenskaper som UG-deltagarna, ger en bra beskrivning av hur de skulle ha gått för UG-deltagarna om de hade gått in i de andra programmen istället. Tekniskt genomförs analysen genom s k ”propensity score matching”.[14]

5 Data och beskrivning

Huvudkällan till de data som används är Ams registerdata i databasen HÄNDEL, som innehåller information om alla som sökt arbete vid arbetsförmedlingen sedan augusti 1991. Dessa data är tillgängliga t o m november, 2005. För att få en rimlig uppföljningshorisont har vi valt att studera arbetslöshetsperioder som börjar mellan 1999 och 2003. Från denna databas har vi hämtat information om all registrerad arbetslöshet och programdeltagande i relevanta ål-

[14] Metoden diskuteras t ex i Larsson (2003).

dersgrupper samt viss bakgrundsinformation (inklusive födelsedatum) om individerna. Denna information har kompletterats med information om sysselsättning, inkomst, utbildning, socialbidragstagande och familjesituation från diverse SCB-register. Dessa uppgifter är endast tillgängliga t o m 2003 vilket innebär att vi endast kan använda ett mindre antal observationer när vi studerar dessa utfall.

För att konstruera de data över arbetslöshetsperioder (inklusive perioder i program) vi använder i den här rapporten betraktar vi arbetslöshetsperioder som avbrutna till jobb om en person antingen lämnat registren till arbete eller blir ombytessökande eller är registrerad i tillfälligt arbete, som timanställd eller liknande i minst 30 dagar. Vi räknar inte avbrott om de är kortare än 7 dagar. I de fall databasen innehåller inkonsekvent information använder vi alltid de senast uppdaterade uppgifterna (så länge de inte är uppenbart felaktiga, exempelvis om de resulterar i registerperioder som slutar innan de startar). När ingenting annat anges, så censurerar vi alla arbetslöshetsperioder som slutar med annat än arbete (tillfälligt, tills vidare eller åter till tidigare arbetsgivare).

I alla analyser av ”regimeffekter” följer vi de inskrivna från den dag de registreras vid förmedlingen. Vi bortser från inskrivningsperioder som föregås av en tidigare inskrivningsperiod inom 365 dagar vilket, på grund av åldersrestriktionen, innebär att varje individ endast kan observeras en gång i denna analys. Appendix B återger vi medelvärden för de variabler vi använder i vår analys. Vi identifierar kommuner med och utan UG genom att titta på om några arbetslösa går in i UG under kalenderåret eller inte.

I alla beskrivningar av inflöde i program inkluderar vi bara det första programmet i varje inskrivningsperiod och censurerar de som lämnar förmedlingen.. I utvärderingen av de faktiska programeffekterna tittar vi på individer som går in i (periodens första) program mellan 1999 och 2003 och följer dem från starten på programmet.

5.1 Beskrivning av regimerna

I *Avsnitt 2* såg vi att personer behandlas olika beroende på i vilket åldersintervall de faller. Nedan visar vi att detta även gäller när vi studerar personer som är födda samma år, men vid olika tider av året. Vi visar också att dessa skillnader bara uppstår om personerna precis ligger över och under ett av de två åldersstrecken (20 och 25). Syftet är att visa vilken typ av skillnader som ligger till grund för de skattningar av övergångar till jobb som vi presenterar i *Avsnitt 6.*

Vi visar först skattade flöden (”hasarder”) in i program. I samtliga figurer inkluderas alla arbetslöshetsperioder som startade 1999–2003 i relevanta åldersintervall. Skattningarna är korrigerade för i vilken månad arbetslöshetsperioderna startar. Resultaten visas i *Figur 5.1* och *Figur 5.2*.

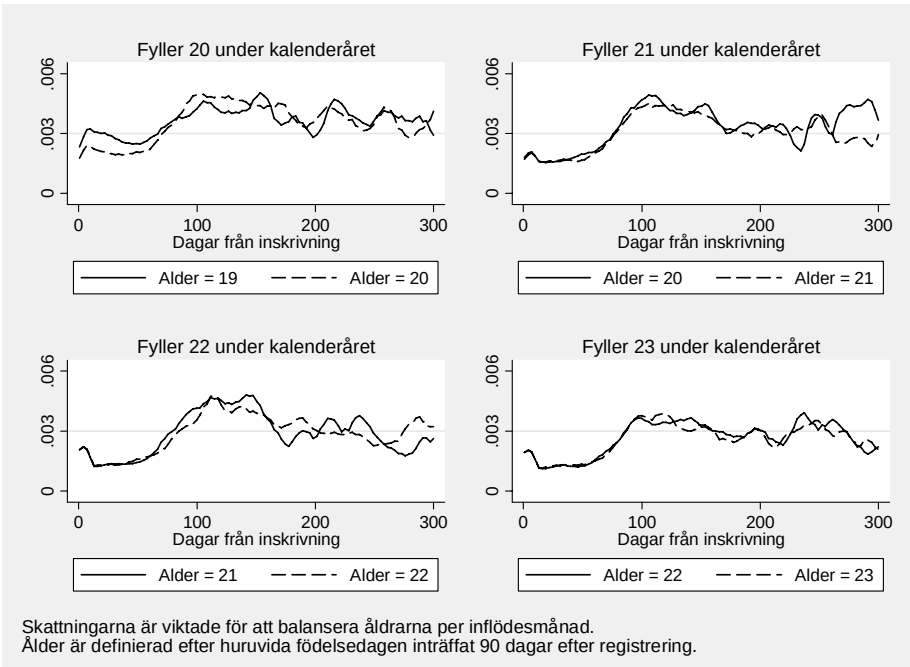

Figur 5.1: Andel av kvarstående öppet arbetslösa som påbörjar sitt första program (per dag): skattningar för 19- och 20-åringar födda samma år samt äldre kontrollskattning

Bland dem som fyller 20 under året ser vi att de yngre (som fortfarande är 19) går in i program mer än de äldre (som fyllt 20) under de första 90 dagarna. Detta mönster ser vi inte för de andra åldersgrupperna i *Figur 5.1*. Vi tolkar detta som att skillnaderna i program placeringar inte beror på när man är född på året *i sig* utan på att reglerna ser annorlunda ut beroende på om man fyllt 20 eller inte.[15] I *Figur 5.2* ser vi väldigt tydliga skillnader för dem som fyller 25 under

[15] Det kan noteras att skillnaderna mellan 19 och 20-åringar som är födda samma år inte är lika långvariga som skillnaderna mellan alla 19 och 20-åringar som vi visade i *Figur 2.3*. Sannolikt

året, de som ännu är 24 år går in i program betydligt mer under ungefär 70 till 180 dagar efter registrering än de som fyllt 25. Inte heller här ser vi några motsvarande skillnader för de övriga åldersgrupperna.

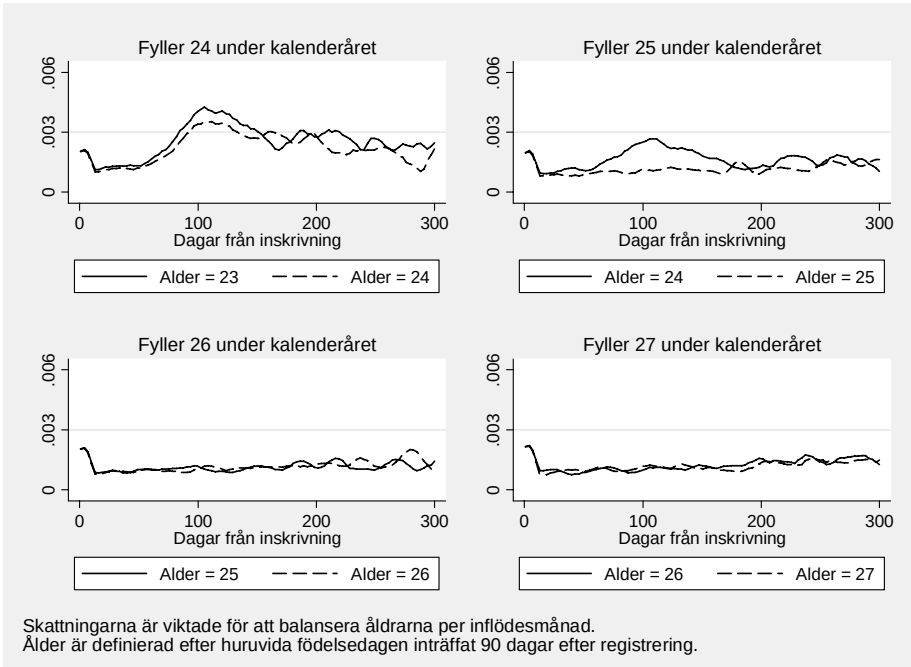

Figur 5.2: Andel av kvarstående öppet arbetslösa som påbörjar sitt första program (per dag): skattningar för 24- och 25-åringar födda samma år samt en yngre och två äldre kontrollskattning

Figur 5.3 sammanfattar det vi har sett i de övriga figurerna genom att visa skillnader mellan dem som är yngre än respektive äldre än en åldersgräns i andelen av de inskrivna som kvarstår i öppen arbetslöshet. Vi ser att två kurvor avviker från resten. Den första är för 19-åringar som går lämnar den öppna arbetslösheten för program betydligt tidigare än 20-åringar, en skillnad som avtar över tiden. Den andra, och ännu mer avvikande kurvan, beskriver 24-åringar relativt 25-åringar där vi ser att de som är yngre än 25 i betydligt större ut-

beror detta på att de som inte går in i program (KUP) direkt men är nära åldersgränsen börjar behandlas som 20-åringar efter ett tag.

sträckning lämnar den öppna arbetslösheten för program omkring 100 dagar efter registreringen, en skillnad som består över tiden.

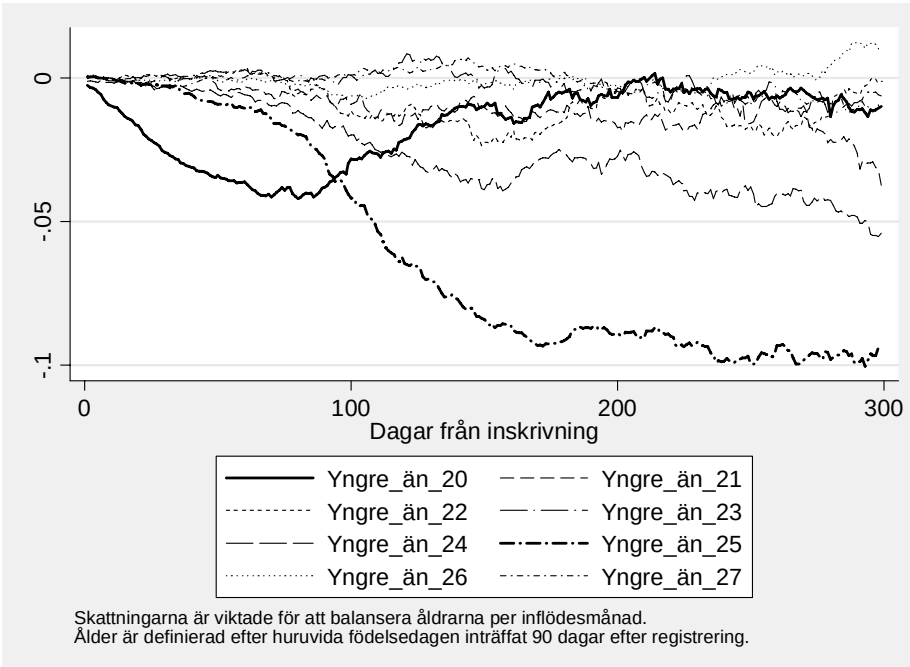

Figur 5.3: Andel av de inskrivna som kvarstår i öppen arbetslöshet (ej gått in i program) bland dem som inte fyllt 20 (21,…27) minus andelen för de som fyllt 20 (21,…27) där alla personer är födda samma kalenderår

Anm: Figuren visar att exakt ålder spelar roll endast för dem som passerar 20 års ålder (färre 19-åringar kvarstår i öppen arbetslöshet tidigt) eller 25 års ålder (färre 24-åringar kvarstår i öppen arbetslöshet från 100 dagar).

Vi har också undersökt hur långvariga programmen är för de olika grupperna.[16] Vi ser då att tonåringarna har en betydligt större spridning i programlängd än de övriga grupperna, troligen beroende på att de inte får vara inskrivna i Kup efter att de fyllt 20. Vi ser också att många i samtliga åldersgrupper lämnar programmen efter ungefär 6 månader samt att programlängderna bland 20–24-åringarna och de äldre är fördelade på ett likartat sätt.

[16] Genom att mäta programlängderna för dem som går tillbaka till öppen arbetslöshet efter programdeltagande.

6 Effekter av olika politikregimer

I det här avsnittet redovisar skattningar av effekterna av att falla inom en viss åldersdefinierad politikregim snarare än en annan. De effekter vi redovisar avser ett antal arbetsmarknadsrelaterade utfallsvariabler vid olika tidpunkter efter början på en arbetslöshetsperiod. Vi kan på så sätt få en uppfattning om effekter på både kort och längre sikt. Vi skattar modeller baserade på Ekvation (1) i *Avsnitt 4.1*. De modeller vi skattar är dels enkla minsta kvadratskattningar, dels stratifierade Cox proportionella hasardmodeller.[17] Vi redovisar skattningar med en mängd kontrollvariabler i bakgrunden (dessa redovisas i Appendix B). Kontrollvariabler bör öka skattningarnas precision, men rensar också bort eventuella kvarvarande systematiska skillnader mellan grupperna.

I *Figur 6.1* ger vi en första bild av regimeffekterna. Figuren visar skillnader i den andel som inte går till arbete beroende på ålder för personer som är födda samma kalenderår för åtta olika åldrar. Det handlar alltså om jämförelser mellan 19- och 20- åringar, 20- och 21-åringar osv. Skillnaden i andelar utan arbete vid en viss tidpunkt är ett mått på den samlade skillnaden i flöden till arbete upp till den tidpunkten. I sex av de åtta fallen handlar det om åldrar där ungdomarna inte faller på olika sidor om gränser mellan politikregimer. De kurvor som representerar dessa åldersgrupper är de sex kurvor som ligger i mitten av figuren. För dessa åldrar är ”effekten” mycket nära noll vid alla tidpunkter från inskrivningsdagen och fram till dag 600 efter inskrivningen.[18] De två kurvor som skiljer sig påtagligt från de andra är dels den där 19-åringar jämförs med 20-åringar, dels den där 24-åringar jämförs med 25-åringar, dvs. de två åldersgrupper där vi har ungdomar i olika politikregimer.

[17] Stratifierade på månad för inflöde till arbetslöshet.

[18] De skillnader från noll man ändå kan se har delvis att göra med att månadskorrigeringen är hasard-proportionell och därmed inte fullt ut tar hänsyn till säsongsvariationen. Detta problem påverkar inte de skattningar vi redovisar nedan.

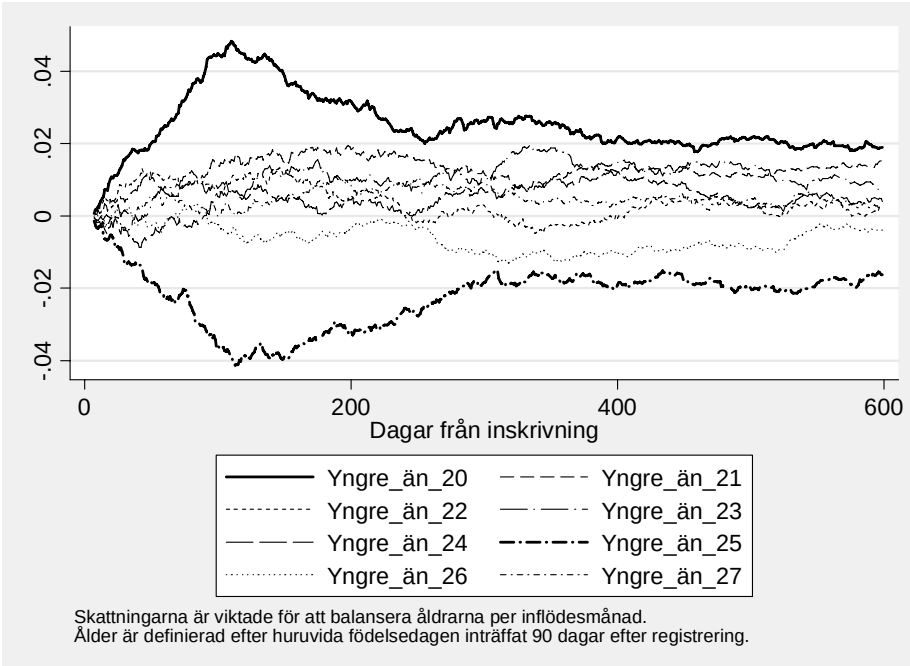

Figur 6.1: Andel av de inskrivna som inte fått jobb bland dem som inte fyllt 20 (21,…,27) minus andelen för de som fyllt 20 (21,…,27) där alla personer är födda samma kalenderår.

Anm: Figuren visar att exakt ålder spelar roll för dem som passerar 20 respektive 25 år. Tolkningen är att 20–24-åringarna går snabbare till arbete än övriga.

När vi jämför 19- och 20-åringarna tycks de senare gå till arbete snabbare under de ungefär första drygt 100 dagarna. Därefter går skillnaden åt det andra hållet under drygt 100 dagar. På lång sikt kommer fler av 20-åringarna att ha gått till arbete, skillnaden är ca 2 %. När det gäller 24-åringarna jämfört med 25-åringarna är mönstret nästan exakt det motsatta: 24-åringarna går snabbare till arbete under de ca 150 första dagarna; skillnaden är särskilt markerad under de kanske drygt 100 första dagarna. Därefter vänds mönstret, men även på lång sikt har en större andel (ca 2 %) av 24-åringarna gått till arbete. Det faktum att de två kurvorna har ett närmast spegelvänt utseende betyder att 20-åringar förhåller sig till 19-åringar på ungefär samma sätt som 24-åringar förhåller sig till 25-åringar. Detta är en indikation på att regimen för 20–24-åringar fungerar bättre vad det gäller att få personer i arbete än *båda* de övriga två regimerna.

De mönster vi finner såväl vid jämförelsen mellan 19- och 20-åringarna som vid jämförelsen mellan 24- och 25-åringarna är konsistenta med tydliga pre-programeffekter för ungdomarna mellan 20 och 24 år. Det faktum att vi finner samma mönster i denna bemärkelse får oss att tro att det snarare handlar om att ungdomarna mellan 20 och 24 år intensifierar jobbsökandet i förväntan om inträde i program efter ca 100 dagar än att det handlar om intensifierade förmedlingsinsatser, som borde komma även de arbetslösa tonåringarna till del. I *Figur 6.2* beaktar vi alla avregistreringsorsaker (d v s inte bara till jobb) och ser ungefär samma mönster, även skillnaderna i detta fall avtar fortare över tiden.

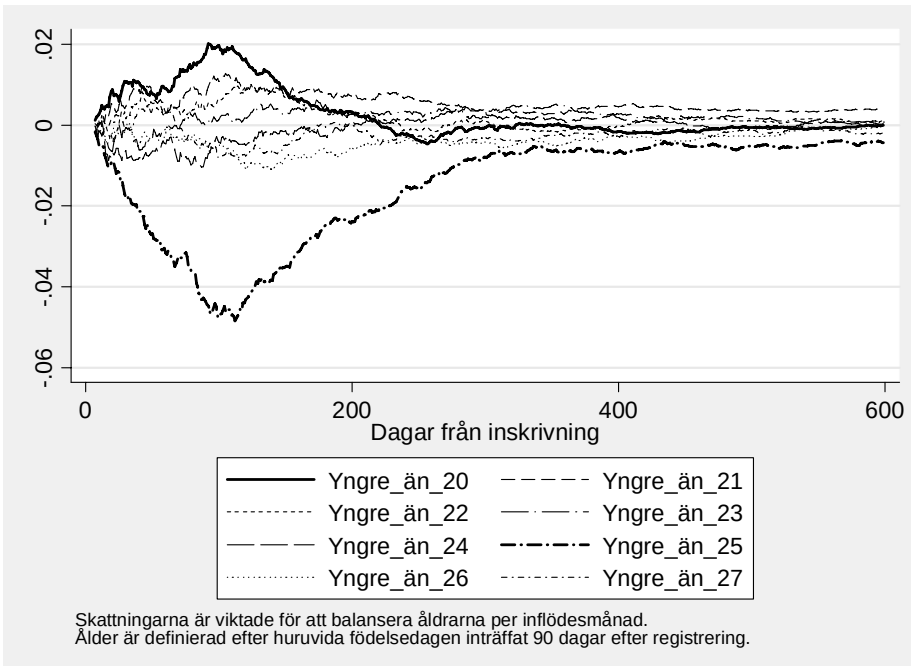

Figur 6.2: Andel som fortfarande är inskrivna bland dem som inte fyllt 20 (21,…,27) minus andelen för de som fyllt 20 (21,…,27) där alla personer är födda samma kalenderår.

Anm: Figuren visar att exakt ålder spelar roll för dem som passerar 20 respektive 25 år. Tolkningen är att 20–24-åringarna snabbare avregistreras från förmedlingarna.

Vi övergår nu till att redovisa mer detaljerade resultat där vi först jämför 19- och 20-åringar och sedan 24- och 25-åringar.

6.1 Tonåringar (18–19 år) jämfört med 20–24 åringar

I *Tabell 6:1* redovisar vi den skattade effekten av att behandlas som tonåring jämfört med att behandlas som 20–24-åring för personer som fyller 20 år under kalenderåret. De skattade effekterna avser ett antal utfall: sannolikheten att vara registrerad som arbetssökande vid arbetsförmedlingen vid olika tidpunkter efter arbetslöshetsperiodens början, antalet dagar som registrerad arbetssökande under året, logaritmen av inkomsten två kalenderår efter ursprunglig registrering, sysselsättning under den novembermånad ett och två kalenderår samt hasard till jobb, förekomsten av socialbidragstagande två kalenderår, respektive avregistrering uppdelade på övergångar under de första 120 dagarna efter registrering och övergångar efter denna tidpunkt. För alla utfall utom övergångarna innebär positiva skattningar att tonåringsregimen har en positiv effekt på utfallet (t ex på sannolikheten att vara registrerad 90 dagar senare eller på årsinkomsten). Skattningarna av övergångar är dock som hasardkvoter vilket innebär att en skattning > 1 innebär en positiv effekt och en skattning < 1 innebär en negativ effekt.

Tabell 6:1: Effekter av att behandlas som 18–19-åring jämfört med att behandlas som 20–24-åring skattat för personer som fyller 20 år under kalenderåret

	AF-registrering						
	45d	90d	183d	365d	730d	1095d	Dagar under ett år
Under 20	0,010	0,017**	0,002	0,007	-0,003	-0,005	2,690*
	(0,006)	(0,006)	(0,005)	(0,005)	(0,005)	(0,005)	(1,121)
N	78890	78890	78890	78890	77253	60684	78859

	Andra utfall			
	Inkomster (%) (2 år senare)	Sysselsättning (1 år senare)	Sysselsättning (2 år senare)	Soc. bidrag (2 år senare)
Under 20	0,052*	0,008	0,021**	0,000
	(0,021)	(0,007)	(0,008)	(0,005)
N	40162	61778	46237	46237

	Tid till avregistrering, hasardkvoter (1 = ingen effekt)					
	Till jobb		Till utbildning		Alla orsaker	
	<120d	>120d	<120d	>120d	<120d	>120d
Under 20	0,924**	1,034	0,921	0,982	0,942**	1,067**
	(0,017)	(0,028)	(0,043)	(0,054)	(0,013)	(0,021)
N	98867		98867		98867	

Not: Alla regressioner baseras på ekvation (1). Hasardkvoterna är skattade med Cox proportionella hasardmetod. Identifikationen baseras på diskontinuiteter inom födelseår beroende på om individen har fyllt 20 år eller ej 90 dagar efter registrering. Alla regressioner kontrollerar för inflödesmånad (genom stratifiering i hasardregressionerna) och en årsspecifik linjär effekt av ålder vid registrering (i dagar). Regressioner "med kontroll" kontrollerar också för kön, interlokalt sökande, arbetshandikapp, A-kassemedlemsskap, medlemsskap i Alfakassan, län, indikator för om det är första arbetslöshetsperioden, dagar sedan senaste arbetslöshetsperiod, antal dagar i tidigare arbetslöshetsperioder. *(**) statistiskt säkerställd med 95 % (99 %) sannolikhet.

6.2 20–24-åringar jämfört med äldre (25+ år)

Mönstren är tydligare när vi jämför 24-åringar med 25-åringar (*Tabell 6:2*). 24-åringarna lämnar arbetsförmedlingens register i en högre takt än 25-åringarna i början av arbetslöshetsperioderna; detta gäller avregistrering såväl som flöde till arbete och utbildning[19]. Enligt de (insignifikanta) punktskattningarna består denna skillnad även på längre sikt när det gäller flödet till arbete, men storleken minskar påtagligt. När det gäller avregistrering byter effekten tecken, så att 25-

[19] Den senare effekten är dock inte statistiskt signifikant.

åringarna avregistreras i snabbare takt efter de första 120 dagarna. Den senare punktskattningen är dock inte signifikant. Netto ser vi att 24-åringarnas behandling medför att de kommer att ha drygt 4 dagar färre som registrerade arbetslösa under det första året efter att de blivit arbetslösa. Denna effekt är signifikant. Effektens tidsmönster tyder på att detta inte är en behandlingseffekt av programdeltagande, eftersom effekten huvudsakligen uppstår innan programplacering. Effekterna på (logaritmerad) inkomst, sannolikheten att få socialbidrag och sannolikheten att vara sysselsatt är samtliga små och i inga fall signifikant skilda från noll.

Tabell 6:2: Effekter av att behandlas som 20–24 åring jämfört med att behandlas som 25-åring skattat för personer som fyller 25 år under kalenderåret

	AF-registrering						
	45d	90d	183d	365d	730d	1095d	Dagar under ett år
Under 25	-0,012	-0,021**	-0,015*	-0,008	0,001	-0,002	-4,425**
	(0,007)	(0,008)	(0,007)	(0,006)	(0,006)	(0,006)	(1,507)
N	47055	47055	47055	47055	45805	36226	47045

	Andra utfall			
	Inkomster (%) (2 år senare)	Sysselsättning (1 år senare)	Sysselsättning (2 år senare)	Soc. bidrag (2 år senare)
Under 25	-0,016	0,000	-0,014	0,006
	(0,027)	(0,008)	(0,009)	(0,005)
N	24067	36887	27593	27593

	Tid till avregistrering, hasardkvoter (1 = ingen effekt)					
	Till jobb		Till utbildning		Alla orsaker	
	<120d	>120d	<120d	>120d	<120d	>120d
Under 25	1,091**	1,053	1,058	1,012	1,090**	0,994
	(0,025)	(0,032)	(0,050)	(0,067)	(0,019)	(0,023)
N	61819		61819		61819	

Not: Alla regressioner baseras på ekvation (1). Hasardkvoterna är skattade med Cox proportionella hasardmetod. Identifikationen baseras på diskontinuiteter inom födelseår beroende på om individen har fyllt 20 år eller ej 90 dagar efter registrering. Alla regressioner kontrollerar för inflödesmånad (genom stratifiering i hasardregressionerna) och en årsspecifik linjär effekt av ålder vid registrering (i dagar). Regressioner "med kontroll" kontrollerar också för kön, interlokalt sökande, arbetshandikapp, A-kassemedlemsskap, medlemsskap i Alfakassan, län, indikator för om det är första arbetslöshetsperioden, dagar sedan senaste arbetslöshetsperiod, antal dagar i tidigare arbetslöshetsperioder. *(**) statistiskt säkerställd med 95 % (99 %) sannolikhet.

6.3 Vilken roll spelar ungdomsgarantin?

Vi har sett att 20–24-åringarna kan förvänta sig att gå in i program efter ungefär 100 dagars arbetslöshet. Detta skulle kunna bero på att de flesta kommunerna har tecknat avtal om ungdomsgarantin. I så fall skulle vi se att det är en skillnad mellan de kommuner som har och de som inte har ungdomsgarantin. Tidpunkten för programinträdet kan också bero på att AMV har haft verksamhetsmål för ungdomarna i den här åldern. I så fall borde skillnaderna mellan kommuner med respektive utan ungdomsgaranti inte vara så stora. I *Figur 2.3* såg vi att tidsprofilerna för flödena till program var likartade i kommuner med och utan UG. Vi har också gjort separata effektskattningar för kommunerna med respektive utan ungdomsgaranti. Det bör dock noteras att de allra flesta av våra observationer finns i kommuner med UG. För att kunna få någorlunda precisa skattningar har vi därför i detta fall frångått vår ursprungsmodell och inkluderat alla 24 och 25-åringar vilket innebär att vi får fler observationer och bättre precision. Eftersom skillnaderna beroende på födelseår är mindre för 24 och 25-åringar än för 19 och 20-åringar bör skattningarna ändå vara trovärdiga. Skattningarna redovisas i *Tabell 6:3*.

Punktskattningarna är inte identiska för de två typerna av kommuner och kommunerna utan UG är så få (och små) att skattningarna för denna grupp blir relativt oprecisa trots att vi inkluderar alla 24 och 25-åringar. I allmänhet tyder skattningarna på att effekterna är större i de kommuner som har UG. Detta kan ha många förklaringar – exempelvis kan arbetsmarkandsläget skilja sig åt systematiskt mellan de olika typerna av kommuner.[20] I det stora hela är emellertid resultaten så lika för båda typerna av kommuner att vi inte kan utesluta att det är behandlingen av personer av olika ålder snarare än förekomsten av ungdomsgarantin som är det viktiga. Detta kan också förklara varför vi finner större skillnader både i programplaceringar och i avregistreringar än Carling och Larsson (2005) som studerar effekten av införandet av ungdomsgarantin med hjälp av en snarlik identifikationsstrategi.

[20] Det kan vara därför vissa kommuner har och vissa kommuner inte har valt att erbjuda UG.

Tabell 6:3: Effekter av att behandlas som 20–24 åring jämfört med att behandlas som 25-åring i kommuner med och utan ungdomsgarantin (UG)

	AF-registrering						
	45d	90d	183d	365d	730d	1095d	Dagar under ett år
UG-kommun	-0,020**	-0,045**	-0,027**	-0,011*	-0,005	-0,004	-8,463**
	(0,006)	(0,006)	(0,006)	(0,005)	(0,005)	(0,005)	(1,268)
N	87088	87088	87088	87088	85005	66849	87065
Ej UG-kommun	-0,023	-0,021	-0,006	0,009	-0,007	-0,009	-0,693
	(0,015)	(0,016)	(0,015)	(0,014)	(0,013)	(0,013)	(3,235)
N	13081	13081	13081	13081	12849	11328	13078
	Andra utfall			*Hasardkvoter*(1 = ingen effekt)			
	Inkomst (%) t+2	Syssel-sättning t+2	Social bidrag t+2	Till jobb <120d	Till jobb >120d	All avregistrering <120d	All avregistrering >120d
UG-kommun	0,037	-0,006	-0,000	1,177**	1,104**	1,168**	1,032
	(0,022)	(0,008)	(0,004)	(0,022)	(0,024)	(0,017)	(0,017)
N	43410	49945	49945	115618		115618	
Ej UG-kommun	-0,032	-0,011	0,011	0,972	0,988	1,029	0,981
	(0,052)	(0,018)	(0,010)	(0,046)	(0,058)	(0,039)	(0,044)
N	8057	9317	9317	17181		17181	

Not: Alla regressioner baseras på ekvation (1). Hasardkvoterna är skattade med Cox proportionella hasardmetod. Identifikationen baseras på diskontinuiteter inom födelseår beroende på om individen har fyllt 20 år eller ej 90 dagar efter registrering. Alla regressioner kontrollerar för inflödesmånad (genom stratifiering i hasardregressionerna) och en årsspecifik linjär effekt av ålder vid registrering (i dagar). Regressioner "med kontroll" kontrollerar också för kön, interlokalt sökande, arbetshandikapp, A-kassemedlemsskap, medlemsskap i Alfakassan, län, indikator för om det är första arbetslöshetsperioden, dagar sedan senaste arbetslöshetsperiod, antal dagar i tidigare arbetslöshetsperioder. *(**) statistiskt säkerställd med 95 % (99 %) sannolikhet.

6.4 Kontrollskattningar

Vi har argumenterat för att vi har diskontinuiteter vid 20 och 25 års ålder som har betydelse för den behandling arbetslösa ungdomar får och utnyttjat detta för att skatta behandlingseffekter. För att övertyga oss om att vi verkligen skattar effekter av regimerna och inte kvarvarnade åldersskillnader har vi skattat kontrollmodeller där vi gör jämförelser även *inom* politikregimen för 20–24-åringar och de äldre. Vi gör alltså jämförelser mellan 20- och 21-åringar, 21- och 22-åringar osv. Dessa skattningar redovisas i *Tabell 6:4* (tillsammans med skattningarna vid regimgränserna). Vi ser att de enda signifikanta resultaten finns där vi förväntar oss att finna dem, dvs. mellan och inte inom regimerna.

Dessa skattningar ger alltså ytterligare stöd för vår indelning i olika politikregimer.

Tabell 6:4: Effekt av att vara yngre än olika åldersgränsen på olika utfall (faktiska regimförändringar och kontrollförändringar)

	AF-registrering			*Hasardkvoter*(1 = ingen effekt)			
				Till jobb		Alla avregistreringsorsaker	
Ålder	90d	365d	730d	<120d	>120d	<120d	>120d
20	**0,017****	**0,007**	**-0,003**	**0,924****	**1,034**	**0,942****	**1,067****
	(0,006)	**(0,005)**	**(0,005)**	**(0,017)**	**(0,028)**	**(0,013)**	**(0,021)**
21	-0,006	0,000	-0,003	1,046*	1,021	1,025	1,000
	(0,007)	(0,006)	(0,005)	(0,022)	(0,032)	(0,016)	(0,023)
22	0,008	-0,012	-0,008	0,988	1,046	0,981	1,005
	(0,007)	(0,006)	(0,006)	(0,023)	(0,035)	(0,017)	(0,025)
23	-0,000	0,008	0,004	1,010	0,984	1,006	0,993
	(0,008)	(0,006)	(0,006)	(0,024)	(0,033)	(0,018)	(0,025)
24	-0,007	0,010	-0,000	1,021	1,005	1,024	0,982
	(0,008)	(0,006)	(0,006)	(0,024)	(0,032)	(0,018)	(0,024)
25	**-0,021****	**-0,008**	**0,001**	**1,091****	**1,053**	**1,090****	**0,994**
	(0,008)	**(0,006)**	**(0,006)**	**(0,025)**	**(0,032)**	**(0,019)**	**(0,023)**
26	-0,001	-0,011	0,010	1,019	1,012	1,035	1,012
	(0,008)	(0,007)	(0,006)	(0,024)	(0,030)	(0,019)	(0,023)
27	-0,009	-0,000	0,000	0,999	0,972	1,006	0,992
	(0,008)	(0,007)	(0,000)	(0,024)	(0,029)	(0,019)	(0,023)

Not: Alla regressioner baseras på ekvation (1). Hasardkvoterna är skattade med Cox proportionella hasardmetod. Identifikationen baseras på diskontinuiteter inom födelseår beroende på om individen har fyllt 20 /21,…27) år eller ej 90 dagar efter registrering. Alla regressioner kontrollerar för inflödesmånad (genom stratifiering i hasardregressionerna) och en årsspecifik linjär effekt av ålder vid registrering (i dagar). Regressioner "med kontroll" kontrollerar också för kön, interlokalt sökande, arbetshandikapp, A-kassemedlemsskap, medlemsskap i Alfakassan, län, indikator för om det är första arbetslöshetsperioden, dagar sedan senaste arbetslöshetsperiod, antal dagar i tidigare arbetslöshetsperioder. *(**) statistiskt säkerställd med 95 % (99 %) sannolikhet.

7 Effekter av kommunala ungdomsprogram för programdeltagare

Vi övergår nu till att undersöka effekterna av att delta i de kommunala ungdomsprogrammen för 20–24-åringar (Ungdomsgarantin) för dem som faktiskt deltar. Vi kan nu inte utnyttja någon åldersdiskontinuitet för att skatta effekterna och det finns en risk för att de som deltar i UG selekterats på ett sätt som gör

dem svåra att jämföra med andra grupper. Jämförelsen är särskilt problematisk när det gäller gruppen av icke-deltagare.[21] Vi jämför därför deltagare i UG med jämnåriga personer med liknande bakgrund som istället deltog i något av de två vanligaste programmen (utöver UG) för arbetslösa 20–24-åringar, nämligen arbetsmarknadsutbildning (AMU)[22] och arbetspraktik (AP).

I *Tabell B:2* redovisar vi en jämförelse av deltagarna i de olika programmen i termer av ett stort antal observerade egenskaper. Jämförelsen görs dels mellan alla deltagare, dels mellan deltagarna i UG och en matchad jämförelsegrupp från de två andra programmen. Skillnaderna mellan deltagarna i de olika programmen är överlag relativt små. Det finns dock några undantag. Andelen utomnordiska invandrare, andelen med enbart grundskoleutbildning, andelen utan a-kassa och andelen med socialbidrag är högre bland UG-deltagarna. Detta tyder på att UG-deltagarna har en svagare ställning på arbetsmarknaden än deltagarna i de övriga programmen. Efter matchning kvarstår enbart små skillnader och enbart i ett fåtal fall är dessa skillnader signifikant skilda från noll. Matchningen tycks alltså ha åstadkommit det den ska: jämförbarhet i termer av observerade egenskaper. Trots att vi har rik information om individerna i vårt datamaterial kan vi aldrig vara säkra på att vi faktiskt observerar allt som har betydelse både för programdeltagande och resultatet av att delta. Om, exempelvis, deltagarna i UG har en svagare ställning än deltagarna i AMU/AP i dimensioner som vi inte fångar i våra data, så kommer skattningarna inte att fånga den effekt vi är ute efter. Denna situation är ofrånkomlig i alla skattningar där man förlitar sig på att kontroll för observerade egenskaper fångar allt av relevans.

I *Figur 7.1* och *Figur 7.2* visar vi flöden till arbete (hasarder) för UG-deltagare respektive matchade deltagare i AMU och AP. Vi ser först (i *Figur 7.1*) att deltagarna i AMU och AP går till arbeten snabbare än UG-deltagarna. UG tycks alltså i mindre utsträckning än alternativen underlätta för deltagarna att hitta ett arbete. I *Figur 7.2* ser vi istället att UG-deltagarna avregistreras från förmedlingens register i något snabbare takt än deltagarna i de två andra programmen. Denna skillnad, som är liten, återspeglar att UG-deltagarna går till studier i högre grad än deltagarna i AMU och AP.

[21] Se Fredriksson och Johansson (2003) för en diskussion av problemen med att utvärdera program med randomiserad starttidpunkt.
[22] Inklusive förberedande utbildning.

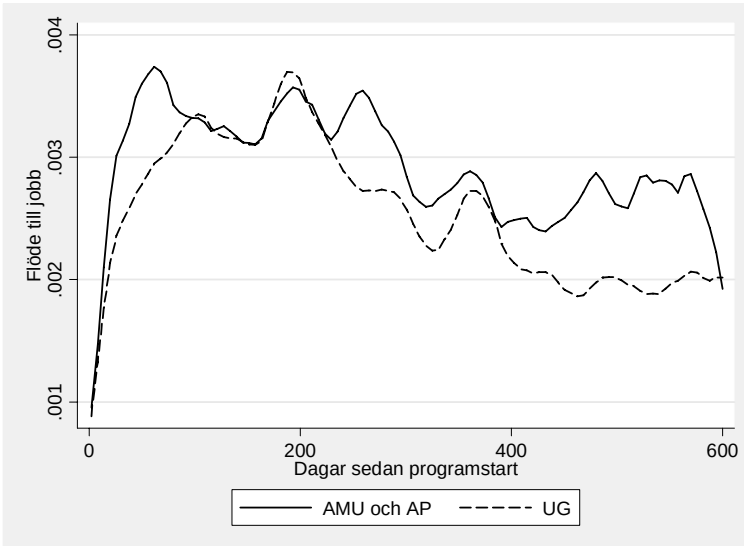

Figur 7.1: Flöde till jobb (hasarder) för deltagare i ungdomsgarantin respektive i arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik (matchade deltagare)

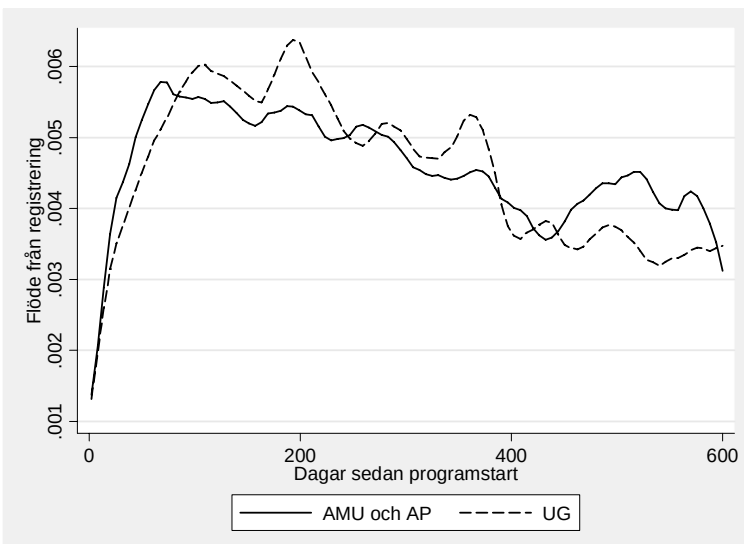

Figur 7.2: Hasarder till alla destinationer för deltagare i ungdomsgarantin respektive i arbetsmarknadsutbildning och arbetspraktik (matchade deltagare).

I *Tabell 7:1* visar vi de skattade effekterna av att delta i UG jämfört med i AMU och AP enligt matchningsskattningar.[23]

Tabell 7:1: Skattade effekter av deltagande i UG jämfört med AMU och AP

	AF-registrering			
	183	365	730	1095
UG	-0,001	-0,010*	0,009*	0,011**
	(0,005)	(0,004)	(0,004)	(0,004)
Konstant	0,431**	0,243**	0,148**	0,121**
	(0,005)	(0,004)	(0,003)	(0,003)
N	81470	81470	79604	64076
	Andra utfall			
	Inkomster (%) (2 år senare)	Sysselsättning (1 år senare)	Sysselsättning (2 år senare)	Soc. bidrag (2 år senare)
UG	-0,142**	-0,061**	-0,068**	0,031**
	(0,021)	(0,006)	(0,007)	(0,006)
Konstant	6,528**	0,510**	0,575**	0,217**
	(0,018)	(0,005)	(0,006)	(0,005)
N	37332	65652	46314	46314
	Tid till avregistrering, hasardkvoter (1 = ingen effekt)			
	Till jobb	Till utbildning	Alla orsaker	
UG	0,894**	1,403**	0,996	
	(0,012)	(0,048)	(0,010)	
N	81470	81470	81470	

Not: Alla regressioner kontrollerar för inflödesmånad med dummyvariabler (stratifiering i de proportionella hasardmodellerna). Utfall mäts från start på programdeltagandet. Kontrollerar för län och matchningskovariater. Konstanten beskriver medelvärdet för deltagare i AMU och AP. Standardfel korrigerade för individkluster. * (**) signifikant på 5 % (1 %) -nivån.

Vi hittar signifikant negativa effekter på övergång till arbete, framtida sysselsättning och framtida inkomster samt att socialbidragstagandet och registreringar hos arbetsförmedlingen mer än två år efter den första inskrivningen ökar för personer som deltar i UG istället för de andra programmen. Samtliga dessa effekter innebär indikationer på att deltagande i UG i lägre utsträckning leder till arbete. Vi hittar också en starkt positiv effekt på övergång till utbildning. Den positiva effekten på övergångar till utbildning tycks nästan fullt ut kom-

[23] Vi har också skattat linjära regressionsmodeller med och utan de kontrollvariabler som redovisas i *Tabell B:2*. Detta ger en fingervisning om hur stor roll de observerade egenskaperna spelar. Skillnaderna mot matchningsskattningarna är genomgående små, både med och utan alla kontrollvariabler.

pensera det minskade utflödet till arbete – trots detta har alltså UG-deltagarna en signifikant större sannolikhet att vara inskrivna vid förmedling både två och tre år efter programstart. De kommunala programmen skulle enligt dessa resultat leda till mer reguljär utbildning men fungera sämre än de ordinarie arbetsmarknadspolitiska programmen både vad gäller övergångar till jobb på kort sikt och att öka sysselsättningen och att minska framtida registreringar på förmedlingarna för ungdomar mellan 20 och 24 års ålder.

8 Är utbildning bättre än praktik för arbetslösa ungdomar?

I det här avsnittet redovisar vi skattade effekter av att gå ett utbildningsprogram (AMU) jämfört med att gå ett praktikprogram (AP) för ungdomar i åldern 20–24 år. I *Figur 8.1* ser vi flödena till jobb för deltagare i AMU och (matchade) deltagare i AP. Vi ser tydligt att flödet till jobb är snabbare från AP under ungefärligen det första året efter programstart; därefter är förhållandet i någon grad det omvända.

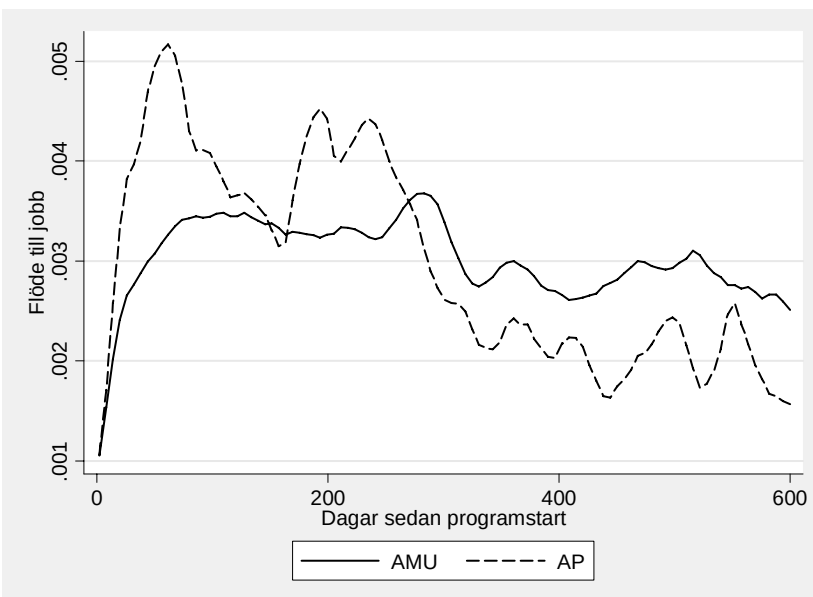

Figur 8.1: Flöde till jobb (hasarder) för deltagare i AMU och AP.

I *Tabell 8:1* visar vi skattade resultat när vi jämför arbetsmarknadsutbildning med arbetspraktik för 20–24-åringar. Data beskrivs i *Tabell B:2* i Appendix B. I termer av inskrivning vid arbetsförmedlingen och utflöde till arbete är utbildning sämre än arbetspraktik. Effekten på inskrivning är dock bara signifikant i upp till och med ett år. AMU-deltagarna flödar i mycket mindre utsträckning än AP-deltagarna till ordinarie utbildning. Det tycks alltså som om AMU ersätter annan utbildning snarare än att stimulera till ordinarie studier.

Tabell 8:1: Skattade effekter av deltagande i AMU jämfört med AP

	AF-registrering			
	183	365	730	1095
AMU	0,059**	0,045**	0,004	0,003
	(0,007)	(0,006)	(0,005)	(0,005)
Konstant	0,402**	0,214**	0,142**	0,120**
	(0,006)	(0,005)	(0,004)	(0,005)
N	57286	57286	56545	47549
	Andra utfall			
	Inkomster (%) (2 år senare)	Sysselsättning (1 år senare)	Sysselsättning (2 år senare)	Soc. bidrag (2 år senare)
AMU	0,057*	-0,009	0,020*	0,012
	(0,024)	(0,008)	(0,009)	(0,007)
Konstant	6,646**	0,564**	0,603**	0,167**
	(0,021)	(0,007)	(0,008)	(0,006)
N	29002	48624	34550	34550

	Tid till avregistrering, hasardkvoter (1 = ingen effekt)		
	Till jobb	Till utbildning	Alla orsaker
AMU	0,881**	0,874**	0,877**
	(0,016)	(0,045)	(0,013)
N	57286	57286	57286

Not: regressionerna är linjära sannolikhetsmodeller skattade med minsta kvadratmetod eller Cox proportionella hasardmodeller. Matchningen utnyttjar "nearest neighbour", och är representative för dem som går utbildningsprogram.. Kovariaterna i Tabell A1 utnyttjas både för matchning och regressioner. Inkomst är logaritmerad årsinkomst av arbete. Konstanten beskriver medelvärdet för deltagare i AP Sysselsättningen är novembersysselsättning (dummy) enligt SCB. Socialbidragstagandet är en dummyvariabel.

Om vi istället ser till inkomst, sysselsättning och socialbidragstagande blir bilden delvis annorlunda. Utbildning är nu bättre än praktik både när vi ser på framtida sysselsättning och inkomster; dessa effekter är signifikant positiva två år efter programstart. Punktskattningarna av effekten på socialbidragstagandet tyder visserligen på att utbildningen i detta avseende är sämre men den skattade effekten är insignifikant. Detta mönster av effekter är i kombination med resul-

taten för inskrivning och flöde till arbete och från registrering konsistenta med att utbildningen ger ett ökat humankapital (både direkt och indirekt via flöde till reguljär utbildning), vilket ger en positiv behandlingseffekt via en högre produktivitet. Denna process verkar ta tid, vilket exempelvis kunna bero på att behandlingen (och den åtföljande högre produktiviteten) leder till en högre reservationslön.

9 Heterogena effekter?

De skattade effekter vi redovisat är inte med nödvändighet lika för olika grupper av ungdomar. I Appendix A redovisar vi skattningsresultat där vi skattat separata effekter uppdelade på kön, huruvida man är svenskfödd eller inte, om man är berättigad till a-kassa eller inte samt efter utbildningsnivå (högst grundskola, högst gymnasium, mer än gymnasium). För skattningarna av programeffekter för dem som faktiskt deltar redovisar vi också separata resultat för de unga (20-21-åringarna) och de äldre (23–24-åringarna).

Förvisso ser vi en del skillnader i punktskattningar, men dessa är genomgående små. I de allra flesta fall har skattningarna samma tecken och skillnaderna är sällan statistiskt signifikanta.

När vi jämför män och kvinnor är skillnaderna genomgående så små att vi inte förkastar slutsatsen att politiken har samma effekt för bägge könen. Det enda fall där effekterna ser ut av vara något olika är för skillnaderna mellan 19 och 20-åringar där både de kortsiktiga negativa skattningarna, och de långsiktiga positiva, är något mer markerade för kvinnor. Även för svenskfödda och utrikes födda är resultaten i huvudsak desamma. Här finner vi dock signifikant motsatta effekter i just den kortsiktiga jämförelsen mellan 19 och 20-åringar. Vi har ingen förklaring för detta resultat som alltså skulle innebära att utrikes födda, till skillnad från svenskfödda, tjänar på att behandlas som 19-åringar på kort sikt. De utrikes födda skiljer sig inte från de svenskfödda vad gäller de övriga skattade effekterna.

Skillnaderna mellan de med och utan A-kassa och över olika utbildningsnivåer är genomgående små och utan tydliga mönster. Slutligen är skillnaderna i programeffekter för deltagarna små när vi jämför mellan de yngre (20 och 21 år) och de lite äldre (23 och 24 år). Man kan därför spekulera i att våra resultat när vi jämför de kommunala programmen med AMU och AP skulle kunna gå att generalisera till tonåringarna (KUP), *om* innehållet i KUP påminner om in-

nehållet i UG (även om vi inte kan veta detta med säkerhet p g a bristande dokumentation).

10 Sammanfattning

I den här rapporten studerar vi effekter av den svenska arbetsmarknadspolitiken för ungdomar. Genom att utnyttja de skarpa åldersdiskontinuiteter som avgör vilken politikregim en viss individ omfattas av kan vi presentera kvasi-experimentella resultat om den relativa effektiviteten hos de olika politikregimerna som för närvarande används för olika åldersgrupper. Våra resultat visar att ungdomspolitiken förkortar arbetslöshetsperioderna för unga arbetslösa. Effekterna återfinns främst tidigt i arbetslöshetsperioder och är kortlivade; vi hittar inga belägg för några långsiktiga effekter. Vidare tyder våra resultat på att kommunalt tillhandahållna ungdomsprogram fungerar sämre än normala Ams-program vad gäller sysselsättning på både kort och lång sikt men istället leder till fler övergångar till reguljär utbildning. En möjlig slutsats är att ungdomspolitikens positiva effekter kommer av intensifierad förmedlingsverksamhet eller s k pre-programeffekter som beror på tidig förväntad programstart för ungdomar. Resultaten tyder också på att decentralisering av arbetsmarknadspolitikens genomförande till kommunal nivå reducerade programmens effektivitet när det gäller att åstadkomma flöden av arbetslösa till jobb.

Eftersom vi vet ganska litet om vari de kommunala programmen egentligen består, studerar vi också den relativa effektiviteten hos två Ams-program och finner, i likhet med tidigare studier, att arbetsmarknadsutbildning fungerar sämre än praktikprogram på kort sikt. Resultaten på lång sikt går däremot i viss utsträckning åt motsatt håll. Detta är resultat är intressant, då det avviker från en vanlig föreställning om att arbetsplatspraktik har fungerat bättre än utbildning i Sverige. Resultaten skulle kunna återspegla att utbildningen gav en högre produktivitet och därför högre reservationslöner vilket skulle ge negativa effekter på kort sikt men positiva effekter på lång sikt. Men givet att denna studie är den första att finna effekter av detta slag, och givet att vi får olika resultat beroende på vilka utfall vi undersöker, ser vi främst resultaten som en uppmaning till mer forskning om arbetsmarknadsutbildningens långsiktseffekter innan mer definitiva slutsatser kan dras. Genomgående finner vi väldigt små skillnader i effekter med avseende på kön, etnicitet, A-kassestatus och utbildning.

Referenser

Arbetsmarknadsstyrelsen (2004a), Arbetsmarknadspolitiska program, Årsrapport 2003. Ura 2004:1

Arbetsmarknadsstyrelsen (2004b) ”Uppföljning av avtalen KUP och UVG”, PM 2004-03-22.

Arbetsmarknadsdepartementet (1995), ”Regleringsbrev avseende Arbetsmarknadsdepartementets verksamhetsområde budgetåret 1995/96”

Blundell, R, M Costa Dias, C Meghir & J Van Reenen (2004), Evaluating the employment impact of a mandatory job search program, *Journal of the European Economic Association* 2, 569-606.

Calmfors, L, A Forslund A & M Hemström (2004) The effects of active labor-market policies in Sweden: What is the evidence?, i J Agell, M Keen & J Weichenrieder (red), *Labor Market Institutions and Public Regulation*, MIT Press

Carling K & L Larsson (2005) Does early intervention help the unemployed youth?, *Labour Economics*, 12, 301-319

Fredriksson P & P Johansson (2003) Program evaluation and random program starts, Working paper 2003:1, IFAU, Uppsala.

Hägglund, P (2006) Are there pre-programme effects of Swedish active labour market policies? Evidence from three randomised experiments, Working Paper 2006:2, IFAU, Uppsala.

Lag (2000:625) om arbetsmarknadspolitiska program.

Larsson L (2003) Evaluation of Swedish youth programs, *Journal of Human Resources* 38, 891-927.

Lemieux, T & K Milligan (2004), “Incentive effects of social assistance: A regression discontinuity approach” Working Paper 10541, NBER, Cambridge, MA.

Lundin D (2004), ”Vad styr arbetsförmedlarna?, Rapport 2004:16, IFAU, Uppsala.

Martin, J P & D Grubb (2001), What works and for whom: a review of OECD countries´ experiences with active labour market policies, *Swedish Economic Policy Review* 8, 9-56.

Nordström Skans O (2004), "Scarring effects of the first labour market experience", Working Paper 2004:14, IFAU, Uppsala.

Sibbmark K & A Forslund (2005) "Kommunala arbetsmarknadsinsatser riktade till ungdomar mellan 18 och 24 år", Rapport 2005:9, IFAU, Uppsala.

Toomet, O (2005), “Does an increase in unemployment income lead to longer unemployment spells? Evidence using Danish unemployment assistance data”, Working Paper 2005-07, University of Aaarhus.

White, M & G Knight (2003), “Benchmarking the effectiveness of NDYP: A review of European and US literature on the microeconomic effects of labour market programmes for young people”, Research Discussion Paper 10, PSI, London.

A Heterogena effekter? Skattnings-resultat

Tabell A:1: Heterogena effekter? 19- relativt 20-åringar

	AF-registrering		Andra utfall		Utflödeshasarder	
	90 dagar	365 dagar	Inkomst (t+2)	Syssels. (t+2)	Jobb	Alla
Män	0,005	0,009	0,036	0,016	0,970	1,002
	(0,008)	(0,007)	(0,028)	(0,010)	(0,023)	(0,017)
N	45293	45293	23001	26494	45293	45293
Kvinnor	0,032**	0,002	0,080*	0,029*	0,920**	0,926**
	(0,009)	(0,007)	(0,032)	(0,012)	(0,025)	(0,018)
N	33597	33597	17161	19743	33597	33597
Svenskfödda	0,020**	0,007	0,049*	0,021*	0,930**	0,957**
	(0,006)	(0,005)	(0,022)	(0,008)	(0,017)	(0,013)
N	69234	69234	35805	40592	69234	69234
Utländskt födda	-0,015	0,011	0,071	0,021	1,182**	1,062
	(0,017)	(0,015)	(0,072)	(0,023)	(0,074)	(0,038)
N	9656	9656	4357	5645	9656	9656
A-kassa	0,022	-0,001	-0,039	-0,004	0,896**	0,944
	(0,016)	(0,014)	(0,051)	(0,019)	(0,035)	(0,031)
N	11646	11646	5830	6273	11646	11646
Ingen A-kassa	0,001	0,002	0,066**	0,024**	0,978	1,018
	(0,006)	(0,005)	(0,023)	(0,008)	(0,019)	(0,014)
N	67244	67244	34332	39964	67244	67244
Mer än gymnasium	0,012	0,062*	-0,139	-0,114	0,982	0,940
	(0,044)	(0,029)	(0,150)	(0,059)	(0,153)	(0,089)
N	1517	1517	796	897	1517	1517
Gymnasium	0,023**	0,008	0,028	0,023*	0,929**	0,951**
	(0,007)	(0,006)	(0,024)	(0,009)	(0,019)	(0,015)
N	51011	51011	27467	30201	51011	51011
Ej gymnasium	0,008	-0,003	0,061	0,017	0,993	0,999
	(0,011)	(0,010)	(0,044)	(0,014)	(0,035)	(0,023)
N	24537	24537	11147	13856	24537	24537

Tabell A:2: Heterogena effekter? 24- relativt 25-åringar

	AF-registrering		Andra utfall		Utflödeshasarder	
	90 dagar	365 dagar	Inkomst (t+2)	Syssels. (t+2)	Jobb	Alla
Män	-0,035**	-0,009	-0,030	-0,023	1,079*	1,074**
	(0,012)	(0,010)	(0,039)	(0,014)	(0,035)	(0,027)
N	20908	20908	10240	11739	20908	20908
Kvinnor	-0,010	-0,007	0,002	-0,008	1,081**	1,049*
	(0,010)	(0,008)	(0,036)	(0,012)	(0,031)	(0,024)
N	26147	26147	13827	15854	26147	26147
Svenskfödda	-0,020*	-0,006	-0,013	-0,013	1,073**	1,054**
	(0,008)	(0,007)	(0,027)	(0,010)	(0,025)	(0,019)
N	40831	40831	21466	24108	40831	40831
Utländskt						
födda	-0,025	-0,016	-0,066	-0,024	1,129	1,104*
	(0,021)	(0,019)	(0,091)	(0,029)	(0,078)	(0,051)
N	6224	6224	2601	3485	6224	6224
A-kassa	0,001	-0,010	-0,023	-0,013	1,053	1,027
	(0,010)	(0,009)	(0,034)	(0,012)	(0,029)	(0,023)
N	26766	26766	14155	15860	26766	26766
Ingen						
A-kassa	-0,050**	-0,007	0,002	-0,015	1,145**	1,113**
	(0,012)	(0,009)	(0,041)	(0,014)	(0,040)	(0,028)
N	20289	20289	9912	11733	20289	20289
Mer än gym-						
nasium	-0,025*	-0,010	-0,054	-0,028*	1,067	1,046
	(0,013)	(0,009)	(0,037)	(0,014)	(0,037)	(0,029)
N	17370	17370	9239	9899	17370	17370
Gymnasium	-0,014	-0,006	0,006	-0,002	1,074*	1,059*
	(0,011)	(0,010)	(0,039)	(0,014)	(0,034)	(0,027)
N	21490	21490	11804	13585	21490	21490
Ej gymnasi-						
um	-0,019	-0,003	0,030	-0,022	1,111	1,075
	(0,019)	(0,017)	(0,093)	(0,027)	(0,068)	(0,044)
N	7777	7777	2904	3911	7777	7777

Tabell A:3: Heterogena effekter? UG relativt AMU och AP

	AF-registrering		Andra utfall		Utflödeshasarder	
	183 dagar	365 dagar	Inkomst (t+2)	Syssels. (t+2)	Jobb	Alla
Män	0,005	0,015**	-0,214**	-0,076**	0,875**	0,979
	(0,006)	(0,005)	(0,025)	(0,009)	(0,015)	(0,013)
N	47790	37072	21553	26625	47790	47790
Kvinnor	-0,016*	0,003	-0,119**	-0,062**	0,899**	1,004
	(0,007)	(0,005)	(0,031)	(0,011)	(0,019)	(0,016)
N	33628	26655	15722	19517	33628	33628
Svenskfödda	-0,008	0,008	-0,140**	-0,058**	0,901**	0,995
	(0,005)	(0,004)	(0,022)	(0,007)	(0,013)	(0,011)
N	67014	52761	31153	38162	67014	67014
Utländskt	-0,017	0,010	-0,128*	-0,077**	0,889**	1,043
födda	(0,011)	(0,009)	(0,053)	(0,016)	(0,031)	(0,027)
	14456	11103	5924	7899	14456	14456
A-kassa	-0,011	0,003	-0,143**	-0,046**	0,916**	0,998
	(0,007)	(0,006)	(0,027)	(0,010)	(0,017)	(0,016)
	29828	23245	13945	16156	29828	29828
Ingen	-0,004	0,011*	-0,170**	-0,078**	0,866**	0,982
A-kassa	(0,006)	(0,005)	(0,026)	(0,009)	(0,016)	(0,013)
	51614	40343	23027	29540	51614	51614
Mer än gym-nasium	-0,018	0,012	-0,099	-0,047	0,845*	0,961
	(0,019)	(0,010)	(0,080)	(0,030)	(0,056)	(0,057)
	4526	3323	1957	2254	4526	4526
Gymnasium	-0,006	0,005	-0,188**	-0,076**	0,888**	1,006
	(0,006)	(0,005)	(0,024)	(0,009)	(0,015)	(0,014)
	42906	34511	21853	25601	42906	42906
Ej gymnasi-um	0,000	0,020**	-0,186**	-0,068**	0,844**	0,955**
	(0,007)	(0,007)	(0,037)	(0,011)	(0,019)	(0,015)
	32934	24873	12918	17354	32934	32934
20-21	0,002	0,012*	-0,131**	-0,067**	0,874**	0,971*
	(0,006)	(0,005)	(0,029)	(0,010)	(0,016)	(0,014)
	42744	33553	19668	24157	42744	42744
23-24	-0,014	0,003	-0,107**	-0,052**	0,943*	1,032
	(0,008)	(0,007)	(0,039)	(0,012)	(0,022)	(0,019)
	23376	18431	10715	13468	23376	23376

Tabell A:4: Heterogena effekter? AMU relativt AP

	AF-registrering		Andra utfall		Utflödeshasarder	
	183 dagar	365 dagar	Inkomst (t+2)	Syssels. (t+2)	Jobb	Alla
Män	0,045**	-0,007	0,064*	0,001	0,866**	0,867**
	(0,007)	(0,006)	(0,028)	(0,010)	(0,018)	(0,015)
N	37954	31207	18841	22373	37954	37954
Kvinnor	0,051**	0,001	0,053	0,034*	0,864**	0,842**
	(0,008)	(0,007)	(0,037)	(0,013)	(0,023)	(0,018)
N	19274	16323	10117	12080	19274	19274
Svenskfödda	0,037**	-0,001	0,064**	0,005	0,886**	0,880**
	(0,006)	(0,005)	(0,024)	(0,008)	(0,015)	(0,013)
N	48792	40364	25195	29409	48792	48792
Utländskt	0,057**	-0,007	0,109	0,050*	0,890*	0,868**
födda	(0,015)	(0,013)	(0,076)	(0,024)	(0,045)	(0,033)
N	8462	7167	3925	5147	8462	8462
A-kassa	0,047**	0,007	0,107**	0,036**	0,874**	0,856**
	(0,008)	(0,007)	(0,031)	(0,011)	(0,020)	(0,017)
N	27700	22779	14353	16235	27700	27700
Ingen	0,026**	-0,013	0,070	0,010	0,924**	0,899**
A-kassa	(0,008)	(0,007)	(0,036)	(0,011)	(0,023)	(0,017)
N	29590	24873	14671	18287	29590	29590
Mer än gym-nasium	0,057**	0,008	0,046	0,017	0,811**	0,815**
	(0,019)	(0,013)	(0,096)	(0,033)	(0,049)	(0,041)
N	2858	2379	1494	1693	2858	2858
Gymnasium	0,045**	-0,007	0,107**	0,024*	0,854**	0,839**
	(0,007)	(0,006)	(0,026)	(0,010)	(0,017)	(0,015)
N	32444	27656	18452	20936	32444	32444
Ej gymnasi-um	0,053**	-0,004	0,083	0,017	0,896**	0,877**
	(0,009)	(0,009)	(0,044)	(0,015)	(0,027)	(0,020)
N	21196	16726	8540	11087	21196	21196
20-21	0,042**	-0,007	0,050	0,013	0,878**	0,871**
	(0,008)	(0,007)	(0,033)	(0,012)	(0,021)	(0,017)
N	26044	21647	13300	15647	26044	26044
23-24	0,025**	-0,010	0,117**	0,034*	0,915**	0,901**
	(0,010)	(0,008)	(0,039)	(0,014)	(0,026)	(0,021)
N	20240	16760	10096	12244	20240	20240

B Deskriptiv statistik

Tabell B:1: Deskriptiv statistik – bakgrundsvariabler, (fortsätter på nästa sida)

	19 och 20 åringar som fyller 25 under året			24 och 25 åringar som fyller 25 under året		
	19 år	20 år	Säsongs-rensad skillnad	24 år	25 år	Säsongs-rensad skillnad
År	2001,0	2001,0	0,000** (0,000)	2001,0	2001,0	-0,000 (0,000)
Ålder	19,72	20,32	-0,494** (0,001)	24,71	25,32	-0,496** (0,001)
Man	0,561	0,578	-0,017** (0,004)	0,458	0,436	0,002 (0,005)
Invandrarbakgrund						
Född utanför Norden	0,116	0,131	0,007* (0,003)	0,152	0,146	0,001 (0,004)
… i annat nordiskt land	0,006	0,006	0,000 (0,001)	0,014	0,012	0,001 (0,001)
…i Sverige med icke-nordisk föräl-der	0,076	0,072	0,007** (0,002)	0,069	0,062	0,009** (0,003)
…i Sverige med förälder fr, annat nordisk land	0,070	0,067	0,004* (0,002)	0,064	0,061	0,002 (0,003)
Utbildning (Ref, praktiskt gymnasium))						
Universitet (minst 3 år)	0,000	0,000	-0,000 (0,000)	0,170	0,210	-0,023** (0,004)
Någon eftergymn.	0,017	0,022	-0,000 (0,001)	0,156	0,190	-0,002 (0,004)
Teoretiskt gymn.	0,285	0,286	-0,025** (0,004)	0,147	0,149	-0,001 (0,004)
Inte slutfört gymn.	0,320	0,306	0,016** (0,004)	0,181	0,156	0,006 (0,004)
Saknas	0,028	0,027	-0,000 (0,001)	0,021	0,017	0,000 (0,001)

(fortsätter från föregående sida, fortsätter på nästa sida)

	19 och 20 åringar som fyller 25 under året			24 och 25 åringar som fyller 25 under året		
	19 år	20 år	Säsongs-rensad skillnad	24 år	25 år	Säsongs-rensad skillnad
Familj (ref, inga barn)						
Bor med föräldrar	0,547	0,580	0,030** (0,004)	0,149	0,156	0,008* (0,004)
Ensam förälder	0,012	0,013	-0,001 (0,001)	0,041	0,042	0,001 (0,002)
Par med barn	0,028	0,033	-0,004** (0,001)	0,181	0,195	-0,014** (0,004)
Social bidrag föregående år	0,122	0,137	0,004 (0,003)	0,128	0,111	0,011** (0,003)
Social bidrag 2 år tidigare	0,125	0,139	0,003 (0,003)	0,176	0,156	0,015** (0,004)
Arbetsmarknads-Historik						
Firsta period	0,975	0,932	0,030** (0,002)	0,193	0,182	-0,003 (0,004)
Firsta program	0,999	0,998	0,001** (0,000)	0,903	0,927	-0,014** (0,003)
Dagar sedan senaste period	1078,6	1054,3	15,406** (0,996)	872,0	878,8	-8,994** (2,668)
Antal dagar i tidigare perioder	1,813	5,937	-3,322** (0,166)	344,4	363,8	0,812 (3,488)
Inkomst föregående år	230,3	264,2	-33,912** (2,557)	863,0	811,5	12,358 (8,392)
Inkomst två år tidigare	89,6	119,3	-31,761** (1,209)	746,1	713,9	3,024 (7,622)
Antal arbetsgivare föregående år	1,065	1,081	-0,041** (0,007)	1,278	1,280	0,002 (0,009)
Antal arbetsgivare 2 år tidigare	0,856	0,917	-0,080** (0,006)	1,258	1,270	-0,009 (0,009)

(fortsätter från föregående sida)

	19 och 20 åringar som fyller 25 under året			24 och 25 åringar som fyller 25 under året		
	19 år,	20 år	Säsongs-rensad skillnad	24 år	25 år	Säsongs-rensad skillnad
Interlokalt sökande	0,181	0,193	-0,005 (0,003)	0,207	0,217	-0,009* (0,004)
Arbetshandikappad	0,026	0,026	0,002 (0,001)	0,025	0,023	0,002 (0,002)
Ersättning (ref A-kassa)						
KAS/Grundbelopp	0,778	0,603	0,151** (0,004)	0,298	0,283	0,005 (0,005)
Ingen	0,090	0,239	-0,125** (0,003)	0,159	0,163	-0,000 (0,004)
Kommunen till-handahåller UG	0,844	0,840	-0,001 (0,003)	0,872	0,869	0,003 (0,004)
Perioder	33722	46513	79551	21971	27448	49419
Individer	33722	46513	79551	21971	27448	49419

Not: Kontrollvariabler för individer som skrivits in under perioden 1999 till 2003 efter minst ett år frånvaro av inskrivning. Skattningar som presenteras i uppsatsen korrigerar för dessa variabler (förutom om kommunen tillhandahåller UG – se separat analys av detta) tillsammans med indikatorer för varje inskrivningsmånad och 24 länsindikatorer. ”Ålder” inkluderades separat för varje år, ”Inkomst” inkluderades med kvadratisk term, tidigare arbetsgivare var som indikatorer (0, 1, 2, 3 eller fler). Standardfel är inom parantes. * (**) Statistiskt säkerställd skillnad på femprocentsnivån (enprocentsnivån).

Tabell B:2: Jämförelse mellan deltagarna i ungdomsgarantin UG och Arbetspraktik (AP) eller arbetsmarknadsutbildning (AMU) bland 20–24-åringar

	UG relativt AF (AMU + AP)			AMU relativt AP		
	UG	AF	Matchad skillnad	AMU	AP	Matchad skillnad
År	2001,1	2000,9	0,021 (0,014)	2000,9	2000,8	-0,001 (0,019)
Ålder	22,07	22,29	0,017 (0,015)	22,33	22,24	-0,006 (0,021)
Man	0,587	0,632	0,006 (0,005)	0,662	0,590	-0,001 (0,007)
Invandrarbakgrund						
Född utanför Norden	0,171	0,131	-0,002 (0,004)	0,141	0,117	0,006 (0,005)
… i annat nordiskt land	0,006	0,007	0,000 (0,001)	0,007	0,007	-0,001 (0,001)
…i Sverige med icke-nordisk förälder	0,082	0,061	-0,004 (0,003)	0,068	0,051	-0,002 (0,004)
…i Sverige med förälder fr, annat nordisk land	0,082	0,076	-0,003 (0,003)	0,079	0,072	-0,002 (0,004)
Utbildning (Ref, praktiskt gymnasium))						
Universitet (minst 3 år)	0,011	0,012	0,001 (0,001)	0,010	0,014	-0,002 (0,001)
Någon eftergymn.	0,045	0,046	0,003 (0,002)	0,041	0,053	-0,003 (0,003)
Teoretiskt gymn.	0,138	0,146	0,005 (0,003)	0,146	0,147	-0,005 (0,005)
Inte slutfört gymn.	0,404	0,352	-0,008 (0,005)	0,370	0,326	0,005 (0,007)
Saknas	0,013	0,015	-0,000 (0,001)	0,013	0,018	0,001 (0,001)

(fortsätter från föregående sida, fortsätter på nästa sida)

	UG relativt AF (AMU + AP)			AMU relativt AP		
	UG	AF	Matchad skillnad	AMU	AP	Matchad skillnad
Familj (ref, inga barn)						
Bor med föräldrar	0,388	0,356	0,005 (0,005)	0,358	0,353	0,008 (0,007)
Ensam förälder	0,038	0,029	0,000 (0,002)	0,027	0,031	0,001 (0,002)
Par med barn	0,081	0,091	-0,003 (0,003)	0,089	0,094	0,003 (0,004)
Social bidrag föregående år	0,342	0,290	-0,014** (0,005)	0,298	0,278	0,008 (0,007)
Social bidrag 2 år tidigare	0,346	0,305	-0,012* (0,005)	0,315	0,291	0,010 (0,007)
Arbetsmarknads-Historik						
Första period	0,177	0,153	0,006 (0,004)	0,143	0,166	0,003 (0,005)
Första program	0,504	0,458	0,008 (0,005)	0,459	0,458	-0,007 (0,007)
Dagar sedan senaste period	398,1	398,0	11,006** (4,090)	390,5	408,3	1,691 (5,492)
Antal dagar i tidigare perioder	315,7	350,9	-3,955 (3,415)	351,8	349,5	2,904 (5,046)
Inkomst föregående år	429,8	550,3	14,094* (5,548)	591,0	493,1	-13,540 (10,412)
Inkomst två år tidigare	288,5	380,1	12,374** (4,418)	400,7	351,3	-10,116 (8,716)
Antal arbetsgivare föregående år	1,059	1,193	0,018* (0,009)	1,222	1,153	-0,006 (0,013)
Antal arbetsgivare 2 år tidigare	0,911	1,044	0,005 (0,009)	1,063	1,017	-0,012 (0,013)

(fortsätter från föregående sida)

	UG relativt AF (AMU + AP)			AMU relativt AP		
	UG	AF	Matchad skillnad	AMU	AP	Matchad skillnad
Interlokalt sökande	0,206	0,253	-0,001 (0,004)	0,247	0,262	-0,009 (0,006)
Arbetshandikappad	0,041	0,070	-0,005* (0,002)	0,066	0,076	-0,000 (0,003)
Ersättning (ref A-kassa)						
KAS/Grundbelopp	0,378	0,293	-0,013* (0,005)	0,292	0,294	0,007 (0,006)
Ingen	0,256	0,232	0,003 (0,005)	0,225	0,243	0,008 (0,006)
Tid till program (i period)	95,83	77,22	-0,381 (0,630)	78,24	75,78	1,074 (0,843)
Skattad benägenhet	0,540	0,381	0,000 (0,002)	0,612	0,541	0,000 (0,002)
Perioder	40735	49229	81470	28643	20578	57286
Individer	37056	44991	54791	26982	19520	36923

Not: Data för deltagare i program som startar under perioden 1999 till 2003. Endast första programmet i varje period beaktas. Deltagarna är mellan 20 och 24 år gamla när programmen börjar. UG = Ungdomsgarantin, AMU = Arbetsmarknadsutbildning (inklusive förberedande utbildning), AP = Arbetspraktik. Matchade skillnaderna är efter matchning på närmaste skattad benägenhet (”propensity score”) att delta i UG (kolumn 4) respektive AMU (kolumn 7). Benägenheten skattas med probit där alla variablerna ingår tillsammans med 60 indikatorer för månad (programstart) och 24 länsindikatorer. ”Ålder” inkluderades separat för varje år, ”Inkomst” inkluderades med kvadratisk term, tidigare arbetsgivare var som indikatorer (0, 1, 2, 3 eller fler). ”Tid till program” som indikatorer (varje 30-dagarsintervall samt för 300–400 dagar separat). Standardfel korrigerade för individberoenden är inom parantes. * (**) Statistiskt säkerställd skillnad på femprocentsnivån (enprocentsnivån). Ickesignifikanta skillnader tyder på att matchningen ”lyckats”.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter/Reports

2006:1 Zenou Yves, Olof Åslund & John Östh ”Hur viktig är närheten till jobb för chanserna på arbetsmarknaden?”

2006:2 Mörk Eva, Linus Lindqvist & Daniela Lundin ”Påverkar maxtaxan inom barnomsorgen hur mycket föräldrar arbetar?”

2006:3 Hägglund Pathric ”Anvisningseffekter” – finns dom? Resultat från tre arbetsmarknadspolitiska experiment”

2006:4 Hägglund Pathric ”A description of three randomised experiments in Swedish labour market policy”

2006:5 Forslund Anders & Oskar Nordström Skans “(Hur) hjälps ungdomar av arbetsmarknadspolitiska program för unga?”

Working Papers

2006:1 Åslund Olof, John Östh & Yves Zenou “How important is access to jobs? Old question – improved answer”

2006:2 Hägglund Pathric “Are there pre-programme effects of Swedish active labour market policies? Evidence from three randomised experiments”

2006:3 Johansson Per “Using internal replication to establish a treatment effect”

2006:4 Edin Per-Anders & Jonas Lagerström “Blind dates: quasi-experimental evidence on discrimination”

2006:5 Öster Anna “Parental unemployment and children’s school performance”

2006:6 Forslund Anders & Oskar Nordström Skans “Swedish youth labour market policies revisited”

Dissertation Series

2005:1 Nilsson Anna “Indirect effects of unemployment and low earnings: crime and children’s school performance”

2003:1 Andersson Fredrik “Causes and labor market consequences of producer heterogeneity”

2003:2 Ekström Erika “Essays on inequality and education”